



**TÜRKİYE ENERJİ
SEKTÖRÜ HUKUKİ
GÖRÜNÜMÜ
ARALIK 2025**

Yönetici Özeti

Aralık 2025, Türkiye enerji piyasası mevzuatı bakımından yılın en yoğun düzenleme dönemlerinden biri olmuştur. Ay boyunca Cumhurbaşkanlığı kararı, yönetmelik değişiklikleri, Kurul kararları ve tebliğler art arda yayımlanmış; elektrik ve doğal gaz piyasalarına ilişkin çok sayıda temel düzenleme aynı zaman dilimi içinde güncellenmiştir. Bu durum, mevzuat değişikliklerinin yalnızca teknik içerikleriyle değil, sektör üzerindeki hukuki etkileriyle birlikte değerlendirilmesini önemli hale getirmektedir.

Elektrik piyasasında ilk olarak ulusal tarife ve fiyat eşitleme mekanizmasının uygulama süresi 31 Aralık 2030'a kadar uzatılmıştır. Böylece dağıtım bölgeleri arasındaki maliyet farklarının tüketici fiyatlarına yansımaları önleyen mevcut yapı orta vadede korunmuştur.

YEKA mevzuatında yapılan değişikliklerle önlisans başvurularına ilişkin süreler netleştirilmiş; yarışmayı kazanan şirketlerin ortaklık yapısında, tesis tamamen işletmeye alınana kadar yapılacak değişiklikler Bakanlık onayına bağlanmıştır.

Yüzer GES Yönetmeliği ise baraj, göl ve kanal yüzeylerinde güneş santrali kurulmasına ilişkin başvuru, fizibilite, alan tahsisi, kiralama, teminat, işletme ve tasfiye süreçlerini ayrıntılı şekilde düzenlemiştir. DSİ merkezli izin ve sözleşme yapısı, yüzer GES yatırımlarını yüksek idari uyum ve sözleşme yönetimi gerektiren projeler haline getirmiştir. Alan öncelikleri, kullanım oranları, kira bedelleri, sözleşme süreleri ve fesih mekanizmaları açık biçimde tanımlanmıştır.

Yerli Aksam Yönetmeliği değişikliği ile yerli ekipman destek sistemi önemli ölçüde yeniden yapılandırılmıştır. Depolamalı güneş ve rüzgâr projeleri açık biçimde kapsama alınmış; sertifikasyon süreçleri geçici ve nihai uygunluk belgeleriyle süreli hale getirilmiş; belgelerin tamamlanmaması halinde destek hakkının sona ereceği hükme bağlanmıştır.

Doğal gaz piyasasında sıvılaştırma lisansı ilk kez ayrı bir lisans türü olarak tanımlanmış; LNG sıvılaştırma ve yeniden ihracat faaliyetleri açık lisans rejimine bağlanmıştır. İthalat lisansı başvurularında imzalı sözleşme sunulması zorunlu hale getirilmiş ve Türkiye Cumhuriyeti'ni hukuki ihtilaflarda sorumlu tutacak sözleşme hükümleri yasaklanmıştır.

Elektrik piyasasında dengeleme, uzlaştırma ve yan hizmet yönetmeliklerinde yapılan değişikliklerle piyasa bildirimleri, emre amade kapasite beyanları ve depolamalı üretim tesislerinin ölçüm-uzlaştırma kurgusu daha sıkı kurallara bağlanmıştır. Gerçeğe aykırı bildirimlerin yaptırım riski artırılmış; PYS üzerinden yapılan ikili anlaşma bildirimleri resmi kayıt kabul edilmiştir.

Depolama faaliyetleri bakımından lisanslı ve lisanssız üretim tesisleri ilk kez bütüncül bir hukuki çerçeveye alınmıştır. Lisanssız üretimde depolamanın öz tüketim ve sistem entegrasyonu amacıyla sınırlandırıldığı; depodan şebekeye verilen fazla enerjinin bedelsiz katkı sayılacağı hükme bağlanmıştır. Lisanslı depolamalı üretim tesislerinde ise sisteme verilebilecek enerji, kabul edilmiş ana kaynak kurulu gücü ile sınırlandırılmıştır.

Toplayıcılık faaliyetlerinde Piyasa İşletmecisine düzenli izleme ve EPDK'ya raporlama görevi verilmiş; toplayıcıların faaliyetlerinin lisans sınırları dışına taşmasının önlenmesi amaçlanmıştır.

Bu yoğun mevzuat güncelleme döneminin ardından, sektör aktörleri açısından 2026 yılına girerken en kritik ihtiyaç, yürürlüğe giren değişikliklerin proje geliştirme, sözleşme yapısı, finansman ve işletme süreçlerine etkilerinin bütüncül biçimde değerlendirilmesidir.

Saygılarımızla.

Av. Süleyman BOŞÇA
Yönetici Ortak

1.ENERJİ PİYASASI MEVZUAT DEĞİŞİKLİKLERİ

1. Cumhurbaşkanı Kararı

1.1. 10707 sayılı Cumhurbaşkanı Kararı (R.G. 19.12.2025 – 33112)

19 Aralık 2025 tarihli ve 33112 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan 10707 sayılı Cumhurbaşkanı Kararı ile, 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu’nun Geçici 1. maddesinde düzenlenen ulusal tarife ve fiyat eşitleme mekanizmasının uygulanma süresi 31.12.2030 tarihine kadar uzatılmaktadır. Anılan Geçici 1. madde uyarınca, düzenlemeye tabi tarifeler üzerinden elektrik enerjisi satın alan tüketiciler, dağıtım bölgeleri arasındaki maliyet farklılıklarından kaynaklanan mevcut fiyat farklılıklarından korunmaktadır.

Geçici 1. maddenin ikinci fıkrası, fiyat eşitleme mekanizmasının belirli bir süreyle uygulanacağını ve bu süre boyunca ulusal tarife uygulamasının gereklerinin esas alınacağını, ayrıca ulusal tarife çapraz sübvansiyona yer verileceğini hükme bağlamaktadır. Aynı fıkra uyarınca ulusal tarife Kurumca hazırlanmakta ve Kurul onayıyla yürürlüğe girmektedir. Üçüncü fıkra ise bu sürenin beş yıla kadar uzatılmasına Cumhurbaşkanının yetkili olduğunu açıkça düzenlemektedir.



1.2. Yönetmelikler

1.2.1. Biyokütle Enerjisine Dayalı Elektrik Üretimi Başvurularının Teknik Değerlendirmesine Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına İlişkin Yönetmelik (R.G. 09.12.2025 – 33102)

9 Aralık 2025 tarihli ve 33102 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan yönetmelik değişikliği ile biyokütleyle dayalı elektrik üretimi başvurularının teknik değerlendirmesinde, kapsamın ve kontrol mekanizmasının genişletildiği görülmektedir. Düzenlemenin merkezinde, birden çok kaynaklı üretim tesisleri bakımından yeni bir kavram olan “yardımcı kaynak” tanımının mevzuata eklenmesi yer almaktadır. Buna göre yardımcı kaynak, birden çok kaynaklı elektrik üretim tesislerinde önlisans veya lisans başvurusunda kullanılan ana kaynak türünde olmamak üzere ana kaynak dışındaki diğer kaynak veya kaynakları ifade etmektedir. Bu tanım, biyokütlenin yalnız “ana kaynak” olarak değil, belirli tesislerde “yardımcı kaynak” olarak da düzenleyici denetime tabi olacağını açık biçimde ortaya koymaktadır.

Değişiklikler esas olarak Yönetmeliğin 4’üncü maddesinde yoğunlaşmaktadır. Birinci fıkrada “tadil başvuruları” ifadesinden sonra “yardımcı kaynağı biyokütle olan başvurular” ibaresi eklenerek, teknik değerlendirme sürecinin yalnız tadil başvuruları ile sınırlı olmadığı; yardımcı kaynak biyokütle başvurularını da kapsadığı açıkça hükme bağlanmıştır. Aynı fıkradaki “Ek-1’de” ibaresinin “Ek-1 ve Ek-2’de” şeklinde değiştirilmesi ve son cümleinin yürürlükten kaldırılması, teknik değerlendirme için sunulacak bilgi-belge setinin genişletildiğini ve bazı önceki usul hükmünün sistemden çıkarıldığını göstermektedir.

İkinci fıkrada “uygun bulunmaz” ibaresinin “yapılmaz” şeklinde değiştirilmesi, teknik değerlendirmeyi olumsuz bir kanaat bildirimi olarak değil, belirli eksiklik veya koşullar gerçekleştiğinde sürecin hiç işletilmemesi şeklinde bir sonuçla ilişkilendirmektedir. Aynı fıkranın (a) ve (b) bentlerinin değiştirilmesi ve

(c) bendinin yürürlükten kaldırılması yanında, maddeye yeni fıkralar eklenerek teknik değerlendirmenin yapılmayacağı hallere iki yeni gerekçe eklenmiştir. Bunlar, Genel Müdürlüğe gönderilen bilgi ve belgelerin eksik, hatalı veya istenen şekilde düzenlenmemiş olması ile biyokütle kaynaklarının ve/veya tedarik miktarlarının yetersiz olduğuna ilişkin görüşün ilgili Bakanlıklar tarafından bildirilmesidir. Bu iki gerekçe, teknik değerlendirme sürecinin hem başvuru evrakının biçimsel yeterliliğine hem de biyokütle kaynağı/tedarik beyanlarının kurumlar arası görüş mekanizmasıyla teyidinde bağlandığını göstermektedir.

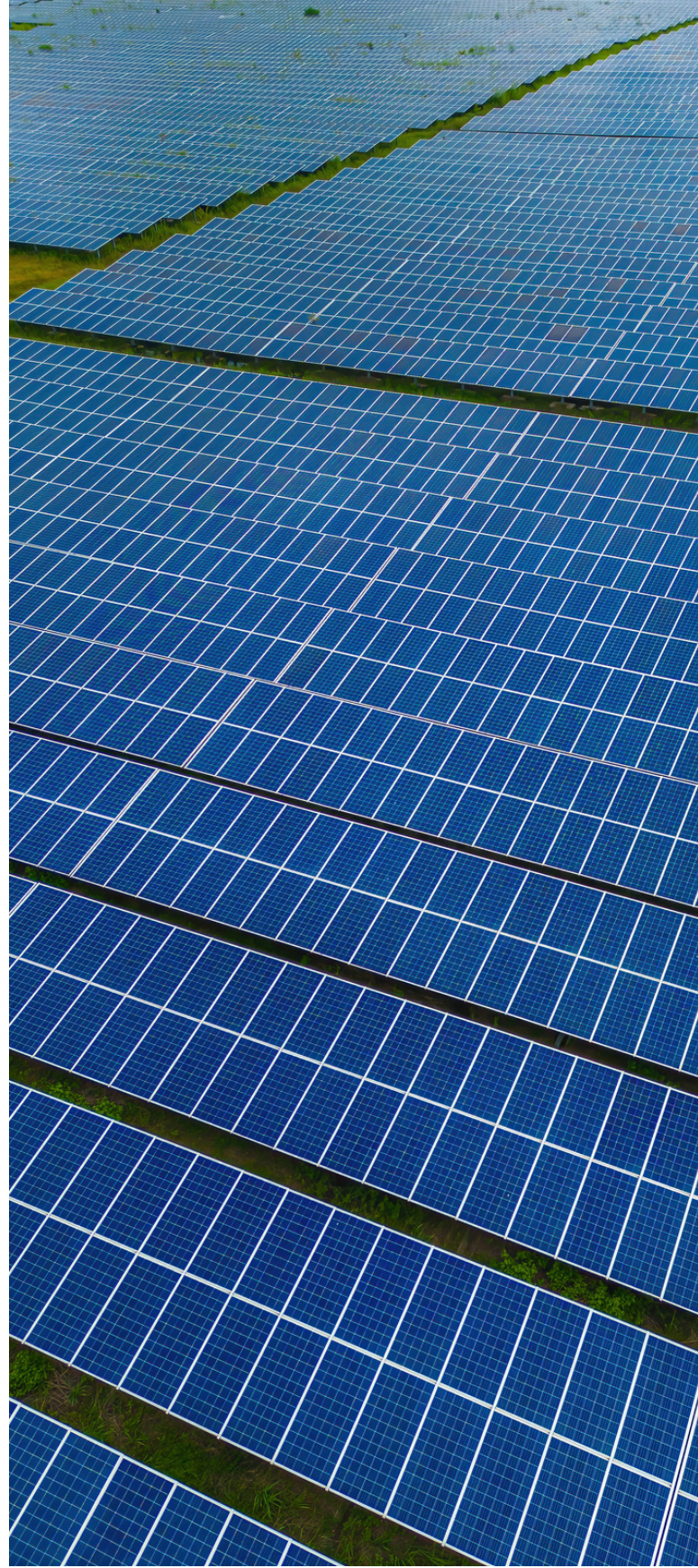
Ayrıca, teknik değerlendirmede ölçülebilir bir kontrol unsuru daha getirilmektedir. Buna göre, başvuruda belirtilen elektriksel kurulu güç değerinin, Ek-2’deki hesaplama yöntemi ile hesaplanan elektriksel kurulu güç değerinin $\pm$ %15 aralığı dışında kalması halinde teknik değerlendirme yapılmayacağı hükme bağlanmıştır.

Üçüncü ve dördüncü fıkraların yeni hali, teknik değerlendirmesi uygun bulunan başvurular bakımından “uygunluk yazısı” mekanizmasını netleştirmektedir. Buna göre uygunluk yazısı Genel Müdürlük tarafından ilgisine göre EPDK’ya veya ilgili şebeke işletmecisine gönderilecektir. Buna paralel olarak, Yönetmeliğin yürürlük tarihinden önce önlisans/üretim lisansı düzenlenmiş BES’lerin yardımcı kaynak başvurularında, Ek-1 ve Ek-2’de yer alan bilgi ve belgelerin tamamının EPDK tarafından Genel Müdürlüğe gönderilmesi şartı getirilmiş; bu bilgi ve belgeler tamamlanmadan yardımcı kaynaklar için teknik değerlendirme yapılmayacağı açıkça düzenlenmiştir.

Bu hüküm, özellikle mevcut lisanslı tesislerin yardımcı kaynak süreçlerinde evrak akışını EPDK-Genel Müdürlük hattında zorunlu ve tamamlanması gereken bir ön koşul haline getirmektedir.

Yedinci fıkrada yapılan değişiklik, teknik değerlendirmesi uygun bulunarak EPDK'ya veya ilgili şebeke işletmecisine bildirilen başvurular bakımından, "başvurunun sona erdirilmesi, başvurudan vazgeçilmesi veya bağlantı anlaşmasına çağrı mektubunun iptal edilmesi gibi" sonuç doğuracak hallerin düzenlemeye dahil edildiğini göstermektedir. Aynı fıkradaki "karar tarihinden itibaren en geç 30 iş günü içerisinde" ibaresinin "alınan kararlar" şeklinde değiştirilmesi ise bu fıkradaki zaman sınırına ilişkin önceki yapının metinden çıkarıldığını, yani hükmün artık süreye bağlı bir bildirim/işlem kurgusu yerine "alınan kararlar" başlığı altında farklı bir çerçeveye oturduğunu düşündürmektedir.

Sekizinci fıkra "gerek görülmesi halinde" ibaresinin eklenmesiyle, madde kapsamında sayılan hususların mutlak değil, ihtiyaç halinde gündeme gelebilecek nitelikte olduğu belirtilmiştir. Ayrıca eklenen dokuzuncu fıkra, teknik değerlendirme sürecinin sonuçlandırılması için Genel Müdürlüğün her türlü bilgi ve belgeyi talep edebileceğini düzenleyerek idarenin bilgi-belge isteme yetkisini açıkça tesis etmektedir. Onuncu fıkra ise başvuru sahiplerine, kullanacakları biyokütle kaynağı türü, yıllık miktar ve BKA/BKT bilgilerini beyan eden bir yazı ile ilgili Bakanlıklardan (ÇŞİDB ve/veya TOB) görüş talep etme yükümlülüğü getirmekte; alınan görüş yazısının Genel Müdürlük tarafından teknik değerlendirme kapsamında değerlendirileceğini hükme bağlamaktadır. Böylece biyokütle kaynağı ve tedarikinin yeterliliği, yalnız başvuru beyanına değil, ilgili Bakanlık görüşüne dayalı bir kontrol mekanizmasına bağlanmaktadır.



1.2.2. Yenilenebilir Enerji Kaynak Alanları Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (R.G. 09.12.2025 – 33102)

9 Aralık 2025 tarihli ve 33102 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan değişiklik yönetmeliği ile 9/10/2016 tarihli Yenilenebilir Enerji Kaynak Alanları Yönetmeliği’nde çeşitli maddelerde değişiklik yapılmıştır. İlk olarak Yönetmeliğin dayanak maddesi yeniden yazılmış ve Yönetmeliğin 5346 sayılı Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Elektrik Enerjisi Üretimi Amaçlı Kullanımına İlişkin Kanunun 4’üncü maddesine dayanılarak hazırlandığı açık biçimde hükme bağlanmıştır.

Yönetmeliğin 10’uncu maddesinin sekizinci fıkrasında yer alan “düşük” ibaresinin “uygun” şeklinde değiştirilmesiyle, ilgili hükümde kullanılan değerlendirme ölçütünün terminolojisi revize edilmiştir. Bu değişiklik, metinde yer alan kriterin artık “düşüklük” üzerinden değil “uygunluk” üzerinden tanımlanacağını göstermektedir.

Yönetmeliğin 12’nci maddesinde yapılan değişiklikler, önlisans sürecine ilişkin zamanlama ve koşulları yeniden düzenlemektedir. İkinci fıkra yeni haliyle, önlisans başvurusu yapmaya hak kazanan tüzel kişinin bağlantı kapasitesi ile birlikte EPDK’ya bildirileceğini ve bu bildirimin yapıldığı tarihten itibaren ilgili tüzel kişinin 15 iş günü içinde EPDK’ya önlisans başvurusu yapmak zorunda olduğunu hükme bağlamaktadır. Böylece önlisans başvurusu için kesin ve doğrudan bir süre sınırı getirilmiştir.

Aynı maddede üçüncü fıkra yürürlükten kaldırılmış, dördüncü fıkraya “mücbir sebepler haricinde” ibaresi eklenerek bazı bedellere ilişkin hükümlerin mücbir sebep durumlarında uygulanmayacağı açıkça belirtilmiştir.

Beşinci fıkroda yer alan “ve verilecek 3 aylık süre içerisinde” ibaresinin “Elektrik Piyasası Lisans Yönetmeliği hükümlerine göre verilecek süre içerisinde” şeklinde değiştirilmesiyle, önceki sabit üç aylık süre yerine, Lisans Yönetmeliğinde öngörülen süre sistemine atıf yapılmıştır. Bu değişiklik, süre mekanizmasını genel lisans mevzuatı ile uyumlu hale getirmektedir.

Yönetmeliğin 16’ncı maddesi başlığı ile birlikte tamamen yeniden düzenlenmiştir. Yeni hükme göre, yarışmayı kazananın doğrudan ortaklık yapısında yapılacak değişiklikler, elektrik enerjisi üretim tesisinin tamamı işletmeye alınana kadar Bakan Onayına tabidir. Tesisin tamamı işletmeye alındıktan sonra yapılacak doğrudan ortaklık yapısı değişiklikleri için ise Bakanlığa yalnızca bildirim yapılması yeterli görülmüştür. Bu hüküm, yarışma sonucunda hak kazanmış projelerde şirket ortaklık yapısındaki değişiklikleri, tesis işletmeye alınana kadar izin rejimine; işletmeye alındıktan sonra ise bildirim rejimine bağlamaktadır.

1.2.3. Yüzer Güneş Enerji Santralleri Kurulmasında Su Yüzeyi Kullanımına Ve Kiralanmasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmelik (R.G. 10.12.2025 - 33103)

10 Aralık 2025 tarihli ve 33103 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan “Yüzer Güneş Enerji Santralleri Kurulmasında Su Yüzeyi Kullanımına ve Kiralanmasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik”, yüzer güneş enerjisi santrallerinin (yüzer GES) baraj gölleri, suni göller ve kanal yüzey alanlarında kurulabilmesi için su yüzeyinin kullanılması ve kiralınmasına ilişkin usul ve esasları düzenlemektedir. Yönetmeliğin kapsamı, 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu hükümlerine göre piyasada faaliyet gösteren veya gösterecek tüzel kişiler tarafından yapılacak yüzer GES başvurularının alınması ve değerlendirilmesi, fizibilite ve projelendirme esasları, kiralama usulü, tesislerin işletilmesi, bakımı ve tasfiyesi gibi başlıkları kapsamaktadır. Dayanak olarak 3621 sayılı Kıyı Kanunu’nun 6’ncı maddesi ile 4 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 121’inci maddesinin (o) bendi gösterilmiştir.

Yönetmelik, uygulama alanını tanımlar üzerinden netleştirmektedir. “Yüzer GES”, “yüzer GES sahası”, “yüzer GES adası”, “suya temas eden/etmeyen sistemler”, “normal su seviyesi”, “rezervuar işletme planı”, “kiralama sözleşmesi”, “taahhütname” ve “teminat” gibi kavramlar ayrıntılı biçimde tanımlanmaktadır. Ayrıca “ana kaynak” ve “yardımcı kaynak” kavramları, birden çok kaynaklı üretim tesisleri ve özellikle hidroelektrik ana kaynağa dayalı yardımcı kaynak olarak yüzer GES kurgusunu kurmak üzere metinde yer almaktadır.

Başvurular ve alan belirleme bakımından Yönetmelik iki farklı kanal öngörmektedir. Bir yandan DSİ, uygun gördüğü baraj gölleri, suni göller ve kanal yüzeylerini 5346 sayılı Kanun kapsamında müracaata açılmak üzere EİGM’ye göndermektedir. Diğer yandan YEKA kapsamındaki yüzer GES projeleri için ETKB talebi üzerine DSİ’nin ilk etüt raporu hazırlayıp ETKB’ye göndermesi öngörülmektedir. Alanın turizm mevzuatı kapsamında belirli statülerde bulunması halinde Kültür ve Turizm Bakanlığının görüşünün alınacağı düzenlenmektedir.

Birleşik yenilenebilir elektrik üretim tesisleri bakımından, ana kaynağı hidrolik olan tesislere dayalı yardımcı kaynak üniteleri için yüzer GES başvuru dosyasının DSİ’ye sunulması esas alınmaktadır. Başvuru dosyasında şirket ve iletişim bilgileri, ticaret sicili belgeleri, ana kaynağa ilişkin lisans veya önlisans ve ÇED belgeleri, tesislerle etkileşim haritaları, fizibilite raporu (EK-3), inceleme ücretinin ödendiğini gösteren dekont, CBS çalışmaları ve bazı hallerde EÜAŞ uygunluk yazısı gibi kapsamlı belge seti zorunlu tutulmaktadır. DSİ’nin ilave belge talep etme yetkisi açıkça tanınmaktadır. Dosyanın uygun bulunması halinde DSİ’nin uygunluk yazısını başvuru sahibine ve ilgili kurumlara göndereceği, uygun bulunmaması halinde ise başvurunun ret edileceği düzenlenmektedir. Revize istenmesi halinde tüzel kişiye 90 gün süre verilmekte, talep üzerine toplamda 90 günü aşmamak üzere ek süre tanınabilmekte ve süresinde sunulmayan revizenin başvuruyu reddedilmiş saydıracağı hükme bağlanmaktadır.

Yönetmelik, lisanssız üretim çerçevesinde DSİ, sulama birlikleri ve belediyeler tarafından kurulacak yüzer GES'leri ayrıca düzenlemektedir. Sulama tesislerinin enerji ihtiyacını karşılamak üzere DSİ'nin veya sulama birliklerinin lisanssız üretim mevzuatı doğrultusunda yüzer GES kurabilmesi veya kurdurabilmesi kabul edilmektedir ve bu amaçlı DSİ projelerine rezervuar ve kanal yüzeylerinin kullanımında öncelik tanınmaktadır. Belediyeler ve bağlı kuruluşlarının da lisanssız üretim kapsamında belediye sınırları içinde yüzer GES kurabilmesine imkan verilmektedir. Bunlar için DSİ'ye sunulacak başvuru dosyası ve belge seti ayrı maddede sayılmakta, revize ve reddedilmiş sayılma mekanizması belediyeler bakımından da paralel şekilde kurulmaktadır.

Aynı rezervuar veya aynı saha için birden fazla başvuru olması halinde uygulanacak öncelik sırası açıkça düzenlenmektedir. Birinci sırada sulama tesislerinin enerji ihtiyacına yönelik projeler, ikinci sırada ana kaynağı hidrolik olan tesislere dayalı yardımcı kaynak yüzer GES projeleri, üçüncü sırada YEKA kapsamındaki projeler, dördüncü sırada belediye projeleri yer almaktadır. Rezervuarın birden fazla il veya belediye sınırında olması halinde belediyelerin başvurabileceği azami potansiyel normal su seviyesi alan oranına göre sınırlandırılmaktadır. Büyükşehir ve büyükşehir olmayan iller için karar alma zorunluluğu ilgili belediye mevzuatına göre ayrıca düzenlenmektedir. Uygun bulunan taleplerden sulama birlikleriyle protokol, diğer tüzel kişilerle kiralama sözleşmesi imzalanmaktadır.

Fizibilite raporu ve inceleme ücreti sistemi ayrı bir mali rejim oluşturmaktadır. DSİ'nin her yıl ilan ettiği inceleme ücreti başvuru aşamasında alınmakta ve başvuru uygun bulunmazsa iade edilmemektedir.

DSİ'nin istediği ilk revize raporda yeni ücret alınmamakta, diğer revizelerde ücret alınmakta ve tüzel kişinin revize talep ettiği her rapor için ayrı ücret öngörülmektedir. Sulama birlikleri ve YEKA kapsamındaki fizibilite raporlarından inceleme ücreti alınmayacağı ayrıca düzenlenmektedir.

Kiralama veya kullanım izni, taahhütname ve sözleşme mekanizması Yönetmeliğin omurgasını oluşturmaktadır. Sulama birlikleriyle protokol, diğer tüzel kişilerle kiralama sözleşmesi imzalanmakta ve ayrıca tüzel kişi taahhütname sunmaktadır. DSİ'nin taahhütnameye proje özelinde hükümler ekleyebileceği belirtilmektedir. YEKA projelerinde YEKA yarışmasını kazanan ve YEKA sözleşmesi imzalayan tüzel kişinin, EPDK önlisansı sonrası DSİ ile kiralama sözleşmesi ve taahhütname imzalaması gerekmektedir. Birleşik yenilenebilir tesislerde ise EPDK süreçlerinin olumlu neticelendiğinin DSİ'ye bildirilmesinden sonra, EPDK uygun bulma Kurul kararının tebliğinden itibaren 60 gün içinde DSİ'ye başvuru zorunluluğu getirilmektedir. Sürede başvurmayan tüzel kişinin başvurusunun reddedilmiş sayılacağı açıkça hükme bağlanmaktadır.

Kira bedelleri rezervuar ve kanal yüzeyleri için formüllerle belirlenmektedir. Rezervuar için birim alan kira bedeli belirli formül üzerinden hesaplanmakta ve ilk yıl kira bedeli buna göre tespit edilmektedir. Kanal yüzeyi için benzer şekilde su yüzeyi kira bedeli ve su yüzeyi dışındaki DSİ mülkiyetindeki alanlar için ayrıca bedel öngörülmekte ve toplam kira bedeli bu kalemlerin toplamı olarak düzenlenmektedir. YEKA projelerinde ilgili parametrenin YEKA sözleşmesindeki birim alım fiyatı olduğu özellikle belirtilmektedir.

Yıllık kira bedeli her yıl TÜFE oranında güncellenmekte, ilk kira bedeli sözleşmeden itibaren beş iş günü içinde peşin ödenmekte, sonraki yıllar için de aynı süre uygulanmaktadır. Gecikmeler genel hükümlere göre tahsil edilmektedir. Mücbir sebep halinde DSI'nin uygun görmesiyle kira ödemelerinin yasal faiz dikkate alınarak ertelenebilmesi düzenlenmektedir. Sulama birliklerinin tarımsal sulama amaçlı enerji giderlerini karşılamak üzere kuracağı yüzer GES'lerde su yüzeyinin bedelsiz kullanımına protokolle izin verilmektedir.

Kiralama süresi proje türüne göre ayrıştırılmaktadır. YEKA ve hidrolik ana kaynağa dayalı yardımcı kaynak projelerinde kiralama sözleşmesi lisans süresi sonuna kadar geçerli kılınmaktadır. Belediyeler ve sulama birlikleri tarafından lisanssız üretim kapsamında yapılacak projelerde ise sözleşme veya protokol azami on yıllık düzenlenmekte ve DSI onayı ile iki defayı geçmemek üzere uzatım mümkün kılınmaktadır. Sözleşmenin yenilenmesini gerektiren haller ayrıca sayılmaktadır.

Kira süresi sonunda saha tüm tesislerden arındırılarak DSI'ye teslim edilmek zorundadır. Teslim edilmemesi halinde DSI'nin işlem yaparak masrafları teminattan mahsup edeceği, teminatı aşan tutarları genel hükümlere göre tahsil edeceği ve tüzel kişinin DSI'den tazminat talep edemeyeceği düzenlenmektedir.

Süresinde boşaltmama halinde ecrimisil uygulanmaktadır. Kira borcunun ödenmemesi halinde süre verilmekte, sürede ödeme yapılmazsa DSI'nin fesih yetkisi doğmaktadır.

Tüzel kişinin tasfiyesi, iflası veya sona ermesi halinde sözleşme hükümsüz kalmaktadır. YEKA sözleşmesi veya lisansın iptali, ÇED kararının iptali veya lisanssız üretim izninin sona ermesi halinde de sözleşmenin hükümsüz kalacağı hükme bağlanmaktadır. Sözleşmeye veya taahhünameye aykırılık halinde DSI'nin fesih yetkisi bulunmakta ve teminat irat kaydedilmektedir.

Teminat rejimi ayrıntılı biçimde düzenlenmektedir. Tüzel kişi başvuru sırasında DSI'nin ilan ettiği tutarda teminat sunmakta, teminat her üç yılda bir güncellenmekte ve yükümlülüklerin yerine getirilmemesi halinde nakde çevrilmekte veya irat kaydedilmektedir. Teminatın iade edileceği haller ayrıca düzenlenmektedir. EÜAŞ'ın işlettiği HES'lerde yardımcı kaynak olarak kurulacak yüzer GES'lerde teminat alınmamaktadır.

Mücbir sebep halleri ve başvuru süreleri düzenlenmekte, DSI'nin uygun bulmasına bağlı olarak erteleme veya uygulama esnekliği sağlanmaktadır.

Su yüzeyi kullanımına ilişkin kısıtlar ve projelendirme kriterleri bağlayıcı biçimde belirlenmektedir. Rezervuar ve kanal yüzeylerinde yüzer GES adalarının kaplayabileceği alan oranları, mesafe sınırları, yasak bölgeler ve teknik tasarım kriterleri ayrıntılı olarak sayılmaktadır. DSI'nin rezervuar işletme planı nedeniyle minimum su seviyesinin altına indirme hakkını saklı tuttuğu ve bundan doğacak zararlar nedeniyle sorumluluk kabul etmediği açıkça düzenlenmektedir. Su nitelik ve niceliğine ilişkin garanti verilmemekte ve bu değişimlerden doğan zararlar için tazminat talep edilemeyeceği hükme bağlanmaktadır.

Proje onayı, inşaat denetimi ve kabul işlemlerinde DSİ'nin yer teslimi, proje incelemesi ve kabul öncesi tespit yetkisi düzenlenmektedir. İnşaat ve işletme faaliyetlerinin diğer faaliyetleri aksatmaması gerekmektedir.

İşletme döneminde rezervuar ve kanal işletme planları DSİ tarafından yapılmakta, DSİ bu planlarda değişiklik yapabilmekte ve tüzel kişi buna uymakla yükümlü olmaktadır. Plan değişikliklerinden dolayı tazminat talep edilememektedir. Çevresel olumsuz etki tespiti halinde tedbir alınması, eksikliklerin giderilmemesi durumunda sözleşmenin feshi mümkün kılınmaktadır.

Tüzel kişinin hidrolojik, ekolojik, teknik, çevresel, sosyal ve ekonomik riskleri üstlendiği, üretimde azalma nedeniyle kira indirimi talep edilemeyeceği, ekipman çıkarma ve atık yönetimi yükümlülüklerinin tüzel kişiye ait olduğu açıkça düzenlenmektedir. Su yüzeyinin üçüncü kişilere devredilemeyeceği hükme bağlanmaktadır.

Geçiş hükümleri, Yönetmelik öncesi projelerin belirli süre içinde fizibilite raporu sunmasını ve sözleşmelerin yeni Yönetmeliğe uyarlanmasını öngörmektedir. Süresinde başvurmayanların sözleşmelerinin feshedileceği düzenlenmektedir.



1.2.4. İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (R.G. 11.12.2025 – 33104)

11 Aralık 2025 tarihinde Resmî Gazete’de yayımlanan ve İşyeri Açma ve Çalışma Ruhsatlarına İlişkin Yönetmelik’te değişiklik yapan düzenleme, doğrudan enerji piyasası mevzuatına ilişkin bir düzenleme değildir. Bununla birlikte yapılan değişiklikler, enerji sektöründe faaliyet gösteren bazı yatırım türlerinin idari ruhsat süreçleri bakımından bir takım dolaylı ve sınırlı sonuçlar doğurmaktadır.

Öncelikle, yönetmeliğe eklenen 45/A maddesi ile devletin hüküm ve tasarrufu altındaki alanlarda, Hazine veya kamu kurumlarına ait yahut kamuya tahsisli taşınmazlar üzerinde gerçekleştirilecek kamu veya özel sektör yatırımlarında işyeri açma ve çalışma ruhsatı verme yetkisi belediyelerden alınarak Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığı’na devredilmiştir. Bu hüküm tüm sektörler için geçerli genel bir ruhsat yetkisi düzenlemesidir. Enerji sektörü açısından anlamı, eğer bir enerji yatırımı bu nitelikteki taşınmazlarda kuruluyorsa, artık belediye yerine Bakanlık tarafından işyeri açma ve çalışma ruhsatı alınması gerekeceğidir.

İkinci olarak, yönetmelik ekinde yer alan Gayrisihhi Müesseseler Listesi (EK-2) önemli ölçüde güncellenmiştir. Bu güncellemeler içinde enerji sektörüyle doğrudan kesişen faaliyetler açık biçimde listeye alınmıştır. Fotovoltaik güneş hücresi ve güneş modülü üretim tesisleri, rüzgâr türbini kanadı ve kompozit enerji ekipmanı imalatı, trafo izolasyon malzemeleri üretimi, lityum pil montajı, biyogaz ve metan gazına dayalı enerji ve gübre üretim tesisleri ile jeotermal kaynaktan sıcak suyla ısıtılan seracılık tesisleri artık gayrisihhi müessese sınıflandırmasında açıkça tanımlanmıştır.

Bu durum, enerji ekipmanı üretimi ve biyogaz gibi enerjiye bağlı tesislerin hangi ruhsat sınıfına girdiğini ve hangi teknik inceleme rejimine tabi olacağını netleştirmektedir. Bu netlik, yatırımcı açısından ruhsat sürecinde idari belirlilik sağlamakla birlikte; enerji üretim lisansı veya piyasa düzenlemeleri üzerinde doğrudan bir etki doğurmamaktadır.

Üçüncü olarak, yönetmelikte “umuma açık istirahat ve eğlence yerleri” listesi (EK-3) eklenmiş ve bazı konaklama ve sosyal alan tanımları güncellenmiştir. Bu bölüm de enerji sektörüyle doğrudan ilişkili değildir. Ancak enerji tesislerinin yerleşkelerinde bulunan sosyal tesis, konaklama birimi veya ziyaretçi merkezleri gibi alanlar bu kapsama giriyorsa, ayrıca bu ruhsat rejimine tabi olabilecektir.

1.2.5. Vakıf Taşınmazlarının İdaresi Hakkında Yönetmelik (R.G. 11.12.2025 – 33104)

11 Aralık 2025 tarihli Yönetmelik ile Vakıflar Genel Müdürlüğü ve idaresindeki mazbut vakıflara ait taşınmazların kiralınması, irtifak hakkına konu edilmesi ve yatırım amaçlı kullandırılmasına ilişkin usul ve esaslar yeniden düzenlenmiştir. Yönetmelik doğrudan enerji piyasasını düzenleyen bir mevzuat niteliği taşımamakta; ancak vakıf taşınmazları üzerinde yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı elektrik üretim tesislerinin kurulabilmesine ilişkin açık hükümler içermektedir. Bu yönüyle düzenleme, enerji yatırımlarının taşınmaz temini aşamasında özel bir idari rejim tesis etmektedir.

Yönetmeliğin 68. maddesi ile vakıf taşınmazları üzerinde yenilenebilir enerji kaynaklarına dayalı elektrik üretimi amacıyla irtifak hakkı tesis edilebileceği hükme bağlanmaktadır. Lisanssız üretim tesisleri için irtifak süresi en fazla yirmi beş yıl olarak belirlenmekte; lisanslı üretim tesislerinde ise otuz beş yıldan az olmamak üzere kırk dokuz yıla kadar irtifak hakkı kurulabilmektedir.

İrtifak hakkı tesisine ilişkin süreçte, enerji piyasası mevzuatı ile doğrudan belge düzeyinde bağlantı kurulmaktadır. Lisanslı üretim yatırımlarında başvuru sahibinin EPDK tarafından verilmiş önlisans belgesini ibraz etmesi zorunlu tutulmaktadır. Lisanssız üretim yatırımlarında ise ilgili şebeke işletmecisi tarafından düzenlenen bağlantı anlaşması veya sözleşme gücünü gösteren yazının sunulması gerekmektedir. Böylece vakıf taşınmazı üzerinde enerji yatırımı yapılabilmesi, enerji piyasası mevzuatına göre teknik ve hukuki uygunluğun önceden ispatına bağlanmaktadır.

Yönetmelik, yatırımcının gerekli izinleri alma ve inşaaat başlama yükümlölüklerini süreye bağlamaktadır.

Sözleşme tarihinden itibaren on sekiz ay içinde imar, çevre, enerji ve diğer idari izinlerin alınması gerekmekte; bu sürede izinlerin alınamaması halinde altı aya kadar uzatma verilebilmektedir. Süre sonunda izinlerin tamamlanmaması durumunda sözleşme feshedilmekte ve teminat gelir kaydedilmektedir. Ayrıca üretim tesisinin kurulu gücüne bağlı olarak inşaatın tamamlanması için kademeli süreler öngörölümekte; uzatma halinde ek bedel ve cezai yükümlölükler doğmaktadır.

İşletme dönemine geçildikten sonra yatırımcıdan, taşınmaz için belirlenen kira bedeline ek olarak üretim gelirine bağlı pay alınmaktadır. Lisanssız üretim tesislerinde aylık toplam gelirin yüzde üçünden, lisanslı üretim tesislerinde ise yüzde ikisinden az olmamak üzere gelir payı ödenmesi zorunluluğu getirilmektedir. Gelir tanımı muhasebe kayıtlarına dayalı olarak belirlenmekte ve beyan yükümlölüğü yatırımcıya ait bulunmaktadır. Bu düzenleme ile vakıf taşınmazları üzerinde kurulan yenilenebilir enerji tesislerinde kamuya gelir bazlı sürekli bir pay aktarımı mekanizması kurulmaktadır.

Sözleşme süresinin sona ermesi veya fesih halinde, taşınmaz üzerindeki tüm yapı ve enerji üretim tesislerinin bedelsiz ve çalışır durumda idareye intikal edeceği hüküm altına alınmaktadır. Ayrıca lisanslı üretim tesislerinde belirli süre sonunda sistem verimliliğinin artırılması ve nihai aşamada tesis ile lisans hakkının birlikte idareye devredilmesi öngörölümektedir. Bu yapı, yatırımın sonunda tesisin kamu mülkiyetine geçmesini esas alan bir kullanım hakkı rejimi tesis etmektedir.

Yönetmelik ayrıca sözleşme ve irtifak hakkının devrini ve şirket hisselerindeki değişiklikleri idarenin onayına bağlamaktadır. Şirket hisselerinin çoğunluğunu etkileyen devirler sözleşme devri sayılmakta ve idari izin şartına tabi tutulmaktadır. Bu hüküm, enerji yatırımlarında sıklıkla kullanılan proje şirketi (SPV) ve hisse devri modellerinin idare onayı gerektiren bir çerçevede yürütülmesini zorunlu kılmaktadır.

Yönetmelikte mücbir sebep veya hukuki ve fiili imkânsızlık hallerinde sürelerin dondurulabileceği ve bu dönem için bedel alınmayacağı hükme bağlanmakta; tesisin kabul işlemlerinin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı veya yetkilendirdiği kurumlar tarafından yapılacağı belirtilmektedir. Ayrıca sözleşmenin sona ermesi veya feshi halinde EPDK'ya ve ilgili şebeke işletmecisine bildirim yapılması öngörülmektedir.



1.2.6. Yerli Aksam Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (R.G. 13.12.2025 – 33106)

13 Aralık 2025 tarihli Yerli Aksam Yönetmeliği değişikliği ile Yerli Aksam Destek Fiyatı (YADF), yalnızca yenilenebilir üretim tesislerine yönelik bir teşvik sistemi olmaktan çıkarılmakta; depolamalı elektrik üretim tesislerini açık biçimde kapsayan, sertifikasyon ve denetime dayalı bağlayıcı bir uyum rejimi haline getirilmektedir. Bu düzenleme ile güneş ve rüzgâra dayalı depolamalı üretim yatırımlarında yerli ekipman kullanımı artık isteğe bağlı bir teşvik tercihi olmaktan çıkmakta, finansman ve lisanslama stratejisinin zorunlu bir unsuru haline gelmektedir.

Yönetmeliğin kapsam maddesi yeniden düzenlenerek depolamalı üretim tesisleri açık biçimde YADF kapsamına alınmaktadır. Ayrıca pompaj depolamalı hidroelektrik santralleri (PHES), yüzer GES ve dalga/akıntı enerjisine dayalı tesisler ilk kez tanım düzeyinde mevzuata dahil edilmektedir. Uygulamada bu düzenleme, 2026 yılından itibaren depolamalı GES ve RES projelerinde yerli ekipman planlamasının proje fizibilitesinin zorunlu bir parçası haline gelmekte olduğunu ortaya koymaktadır.

Sertifikasyon sürecinde en önemli değişiklik, Sertifika Uygunluk Belgesi (SUB) sisteminin geçici ve nihai ayrımıyla süreli ve zorunlu hale getirilmesidir. Nihai sertifikası tamamlanmamış ekipmanlar için geçici SUB ile başvuru yapılabilmekte, ancak nihai sertifikaların 18 ay içinde tamamlanmaması halinde YADF hakkı sona ermekte ve yaptırım süreci başlamaktadır. Bu hüküm, özellikle batarya sistemleri, inverterler, güç elektroniği ekipmanları ve yeni nesil rüzgâr türbinlerinde sertifikasyon süreçlerini önceden planlamayan yatırımcıların YADF gelirini kaybetme riskiyle karşı karşıya kalacağını göstermektedir.

Denetim ve yaptırım mekanizması da açık biçimde güçlendirilmektedir. Yerli aksam tespit heyetinin talep ettiği bilgi ve belgelerin süresi içinde sunulmaması halinde idari yaptırım uygulanmakta; uygunsuzluk tespit edilmesi durumunda ödenmiş YADF tutarlarının gecikme faiziyle geri alınması ve EPDK'ye bildirim yapılması öngörülmektedir.

Başvuru takvimi de kesin sürelerle yapılandırılmaktadır. YADF başvurularının en geç 1 Aralık tarihine kadar yapılması, eksik belgelerin Aralık ayı içinde tamamlanması ve sonuçların yıl sonuna kadar bildirilmesi öngörülmektedir. Ayrıca üretim tesisinde ünite montajı yapılmadan gerçekleştirilen başvurular olumsuz sonuçlandırılmaktadır. Bu durum, EPC sözleşmeleri ile YADF başvuru takviminin birebir uyumlu planlanmasını zorunlu hale getirmektedir. Aksi halde projelerde gelir kaybı riski doğmaktadır.

Modernizasyon, yenileme veya hasar gören ekipmanların değiştirilmesi durumunda dahi yerli aksam belgelerinin yeniden sunulması zorunlu tutulmaktadır. Böylece yerli katkı uyumu yalnızca yatırım aşamasında değil, işletme süresi boyunca devam eden bir yükümlülük haline gelmektedir. YADF, tek seferlik kazanılan bir hak değil; tesis ömrü boyunca korunması gereken bir uyum statüsü niteliği kazanmaktadır.

Geçiş hükmü ile 31 Aralık 2025 tarihine kadar işletmeye giren ve süresi içinde başvuru yapan tesislerin 2026 yılı başından itibaren YADF'den faydalanması sağlanmaktadır.

1.2.7. Doğal Gaz Piyasası Lisans Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (R.G. 24.12.2025 – 33117)

24 Aralık 2025 tarihli ve 33117 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan “Doğal Gaz Piyasası Lisans Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik” ile, Türkiye doğal gaz piyasasında lisanslama rejimi önemli ölçüde güncellenmekte ve özellikle LNG ve ithalat faaliyetleri daha sıkı bir sözleşme ve denetime tabi tutulmaktadır. Yönetmelik, piyasa faaliyetlerinin tanımını genişleterek sıvılaştırma, LNG tesislerinde depolama ve spot boru gazı ithalatını açık biçimde mevzuata dahil etmekte; lisans almaksızın faaliyette bulunanlara doğrudan yaptırım uygulanacağını hükme bağlamaktadır.

Yönetmelik değişikliğinin merkezinde ise “sıvılaştırma lisansı”nın ilk kez ayrı bir lisans türü olarak tanımlanması yer almaktadır. Buna göre, yurt içinde üretilen ve/veya ithal edilen doğal gazın sıvılaştırılarak ihraç edilmesi veya yurt içinde yeniden satışı amacıyla kurulacak sıvılaştırma tesislerini işleten tüzel kişilerin Kuruldan lisans almaları zorunlu hale gelmektedir. Sıvılaştırma lisansı sahibi şirketler, lisansa konu tesiste sıvılaştırılan doğal gazın toptan satış ve ihracatını ilgili diğer lisansları almak kaydıyla yürütebilmekte; ayrıca tedarikçilere ve ihracat lisansı sahiplerine sıvılaştırma hizmeti sunabilmektedir. Hizmet koşulları ve bedelleri taraflar arasında serbestçe belirlenebilmekte, tesisin iletim veya dağıtım şebekesine bağlantısı ise taraflar arasında yapılacak bağlantı sözleşmeleriyle düzenlenmektedir. Lisans başvurusunda yer seçimine ilişkin olarak Genelkurmay Başkanlığından güvenlik görüşü alınması ve bağlantı yapılacak şebeke işletmecisinden görüş talep edilmesi zorunlu tutulmakta; olumsuz görüş halinde başvurunun reddedileceği açıkça hükme bağlanmaktadır.

Lisans sahibi, tesisin planlanması, inşası, işletilmesi, bakımı ve güvenliğinden sorumlu tutulmakta ve arz güvenliği kapsamında alınacak talimatlara uyma yükümlülüğü getirilmektedir. Ayrıca sıvılaştırma faaliyetlerinin depolama faaliyeti sayılmadığı ve bu alandaki usul ve esasların Bakanlık görüşü alınarak Kurul tarafından belirleneceği hükme bağlanmaktadır.

İthalat lisanslarında ise başvuruların artık yalnızca niyet beyanı değil, imzalı ithalat sözleşmesi veya ön anlaşma ile yapılması zorunlu hale getirilmekte; sözleşmelerde yıllık ithalat miktarı, süre, teslim ve giriş noktası gibi temel unsurların bulunması aranmaktadır. Ayrıca Kuruma sunulan sözleşmelerde Türkiye Cumhuriyeti’ni hukuki ihtilaflarda sorumlu tutacak hükümlere yer verilemeyeceği açıkça düzenlenmektedir. Yeniden ihracat ve varış yeri serbestisine veya GRF–yurtdışı piyasa fiyat farkına ilişkin ticari risklerin sözleşmede düzenlenmemesi halinde oluşacak kayıpların başvuru sahibinin sorumluluğunda olduğu taahhüt edilmektedir. Boru gazı ithalat başvurularında BOTAŞ sözleşmelerinin varlığı, rekabet ortamı ve arz güvenliği unsurları dikkate alınarak Bakanlık görüşü alınması zorunlu tutulmaktadır.

Depolama ve FSRU tarafında ise mevcut veya yeni depolama tesislerine, kapasite kullanımı ve rekabet koşulları dikkate alınarak belirli sürelerle sisteme erişim muafiyeti tanınabilmesi mümkün hale gelmekte; depolama şirketlerine birim hizmet bedellerini ve kapasite bilgilerini yayımlama

yükümlülüğü getirilmektedir. FSRU'ların yer değişikliği ve işletilmesine ilişkin istisnaların Kurul tarafından çıkarılacak usul ve esaslarla düzenleneceği hükme bağlanmaktadır.

Kanaatimizce Yönetmelik, doğal gaz piyasasında lisanslamayı yalnızca "izin belgesi" olmaktan çıkararak, sözleşme disiplini, güvenlik koordinasyonu ve arz güvenliği ekseninde yeniden yapılandırmaktadır. Özellikle sıvılaştırma lisansının eklenmesi, Türkiye'nin LNG ticaret zincirinde yalnızca ithalatçı değil, bölgesel bir sıvılaştırma ve yeniden satış merkezi olma hedefinin mevzuat altyapısını kurmaktadır. Bu durum yatırımcılar için yeni fırsatlar yaratırken, başvuru süreçlerinde daha fazla teknik, güvenlik ve sözleşme hazırlığı gerektireceğini şimdiden ortaya koymaktadır.



1.2.8. Genel Aydınlatma Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (R.G. 25.12.2025 – 33118)

25 Aralık 2025 tarihli ve 33118 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan “Genel Aydınlatma Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik” ile, Genel Aydınlatma Yönetmeliği’nin Geçici 7’nci maddesinde yer alan OSOS’a geçiş ve izleme yükümlülüğüne ilişkin süreler bir yıl ileriye ötelenmektedir. Buna göre, TEDAŞ tarafından iletişim altyapısı bakımından OSOS kapsamına uygun olmadığı tespit edilen sayaçlar haricinde, genel aydınlatma sayaçlarının tamamının OSOS kapsamına alınması işlemi 31/12/2026 tarihine kadar tamamlanacaktır. Aynı zamanda, Yönetmeliğin 18’inci maddesinin dördüncü fıkrasının uygulanma tarihi de 1/1/2027 olarak güncellenmektedir.

Geçici 7’nci madde uyarınca, OSOS kapsamına uygun olduğu halde bu kapsama alınmayan sayaçların tüketim değerlerine ilişkin herhangi bir ödeme yapılmaması hükmü korunmakta; bu sayaçların tüketimlerinin TEDAŞ tarafından gerçek zamanlı izlenebilmesi için gerekli altyapının ilgili dağıtım şirketleri tarafından kurulması yükümlülüğü devam etmektedir.

Uygulamada bu değişiklik, özellikle genel aydınlatma tüketimlerinin ölçümü ve uzaktan izlenmesine ilişkin OSOS altyapısının kurulmasında dağıtım şirketlerine ilave zaman tanımaktadır. Böylece geçmiş dönemde sahada yaşanan iletişim altyapısı eksiklikleri, veri bütünlüğü sorunları ve sayaç uyumsuzluklarının yarattığı teknik darboğazlar mevzuatla uyumlu hale getirilmektedir. Aynı zamanda belediyeler ile dağıtım şirketleri arasındaki genel aydınlatma tüketim bedellerinin hesaplanması ve ödeme mekanizmasının kesintisiz devamı güvence altına alınmaktadır.

Kanaatimizce bu uzatma, genel aydınlatma altyapısının dijitalleşmesinin hâlen sahada tam olarak tamamlanamadığını açık biçimde ortaya koymakta; 2026 yılı boyunca da ölçüm, izleme ve veri güvenilirliği alanında geçiş rejiminin devam edeceğini göstermektedir.

1.2.9. Elektrik Piyasası Dengeleme ve Uzlaştırma Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik(R.G. 29.12.2025 – 33122)

29 Aralık 2025 tarihli ve 33122 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan “Elektrik Piyasası Dengeleme ve Uzlaştırma Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik”, 1/1/2026 itibarıyla yürürlüğe girecek şekilde, dengeleme-uzlaştırma sistemini özellikle toplayıcılık, depolamalı üretim tesisleri, emre amade kapasite bildirimleri ve PYS üzerinden yapılan bildirimlerin resmîliği sıkılaştırmaktadır.

Öncelikle, üretim lisansı sahibi tüzel kişilerin portföylerine 30/A kapsamında serbest tüketici eklemek istemeleri hâlinde parmak basılan şart (Yönetmelik m.17/6), “kâğıt üzerinde portföy büyütme” yaklaşımına açık bir frenleme niteliği taşımaktadır. Üretim tesislerinden en az birinin ya da bir ünitesinin ilgili piyasa katılımcısı adına kayıtlı uzlaştırmaya esas veriş-çekiş birimi olarak fiilen mevcut olması zorunlu tutulmaktadır. Uygulamada bu düzenleme, portföy yönetimi ve serbest tüketici ekleme süreçlerini daha teknik ve doğrulanabilir bir zemine çekmekte; kayıt-eşleştirme tarafında EPİAŞ/TEİAŞ süreçlerinin doğru kurgulanmasını zorunlu kılmaktadır.

Toplayıcılık tarafında getirilen hüküm (m.20/5) ile, bir tüzel kişi toplayıcılık lisansı aldığında veya lisansına toplayıcılık faaliyeti dercedildiğinde, kendisine ait piyasa katılımcılarının dengeden sorumlu grup (DSG) statüsünden otomatik biçimde çıkarılması; hatta DSG’nin “tarafı” ise grubun dağıtılması öngörülmektedir. Bu, piyasada toplayıcıların konumunu netleştirmekte ve DSG üzerinden risk/denge yönetimi yapan bazı kurguları doğal olarak daraltmaktadır. Kanaatimizce, bu hüküm, toplayıcılık faaliyetini “ayrı bir sorumluluk rejimi” olarak tasarlamakta; aynı çatı altında hem DSG mantığı hem toplayıcılık mantığıyla çift kulvar koşulmasını sınırlamaktadır.

Depolama cephesinde ölçüm-uzlaştırma kurgusu, bağlantı konfigürasyonlarıyla uyumlu hâle getirilmektedir. Depolamalı elektrik üretim tesislerinde birden fazla uzlaştırmaya esas veriş-çekiş birimi olması hâlinde bunların ilişkilendirilmesi (m.21/7 ek cümle) ve özellikle EK-1 bağlantı şekillerine uygun kurulumda ölçüm noktalarının iki ayrı uzlaştırmaya esas birim altında ayrıştırılması (m.21/8) depolamanın uzlaştırmada “şeffaf izlenebilir” olmasını hedeflemektedir. Buna paralel olarak 30 MW eşik değeriyle yeni kategori tanımları (m.22/2(c) ve (ç); m.22/4(i) ve (j)) hem müstakil depolama tesislerini hem de üretime bütünleşik depolamalı tesisleri uzlaştırma kategorileri bakımından daha rafine bir sınıflamaya tabi tutmaktadır.

Dengeleme güç piyasasında ise düzenlemenin ağırlık merkezi, gerçeğe aykırı bildirimlerin önlenmesi ve emre amade kapasitenin disipline edilmesidir. 69/A maddesi ile her piyasa katılımcısına ertesi gün için saatlik bazda emre amade kapasiteyi her gün 15.30’a kadar bildirme yükümlülüğü getirilmektedir. Daha önemlisi, Sistem İşletmecisi’nin kapasiteyi eksik bildirmeyi, hiç bildirmemeyi veya arıza/bakım kaydı ile kapasiteyi düşürmeyi “itiyat” hâline getirenleri raporlayarak Kanunun 16’ncı maddesi kapsamında işlem yapılmak üzere Kuruma bildirmesi öngörülmektedir (m.69/A(2)). Bu ifade, uygulamada idari yaptırım riskinin sadece “tekil hata”lara değil, davranış kalıbına da bağlandığını göstermektedir. DGP işlemlerinde gerçeğe aykırı bildirim ya da işlem tespitinde Kuruma bildirim zorunluluğu da (m.69/A(3)) bu süreci tamamlamaktadır. Bu durum TEİAŞ’ın emre amade kapasiteyi ve bildirimi artık daha proaktif bir denetim konusu olarak ele alacağına işaret etmektedir.

Bununla bağlantılı olarak gün içi piyasası faaliyetleri sonucu DGP bildirimlerinin 1 kodlu kısıt giderme talimatlarını artırıcı yönde olamayacağı yönündeki hüküm (m.69/1'e ek cümle), piyasa işlemleri ile iletim kısıt yönetimi arasındaki hassas dengeyi korumaya yönelmektedir. Yani gün içi aktiviteler üzerinden kısıt yönetimini zorlaştıran bir etki alanı oluşturulmasının önüne geçilmektedir.

Bir diğer kritik başlık ise, depolamalı üretim tesisleri için getirilen yaptırım etkisidir. 81/A maddesindeki değişiklikle, bağlantı konfigürasyonunda öngörülen şartların fatura dönemi bazında herhangi bir uzlaştırma döneminde sağlanmadığının tespiti hâlinde, depolamalı üretim tesisinden sisteme verilen enerjinin tamamının ilgili katılımcının uzlaştırma hesaplamalarında dikkate alınmaması; bu enerjinin YEKDEM katılımcısı görevli tedarik şirketi tarafından üretilmiş kabul edilerek YEKDEM'e bedelsiz katkı sayılması öngörülmektedir (m.81/A(3)).

PYS üzerinden yapılan uzlaştırmaya esas ikili anlaşma bildirimlerinin "resmî değer" kabul edilmesi (m.88/6) ise ispat ve uyuşmazlık yönetimi bakımından önemlidir. Bu hüküm, sonradan "bildirim hatası" veya "sistem dışı mutabakat" iddialarına karşı PYS kayıtlarını merkezî ve güçlü delil hâline getirmektedir. Aynı doğrultuda ikili anlaşma bildirimini PYS üzerinden yapmak isteyen üretim lisansı sahipleri için Bakanlık kabulü ve ilgili uzlaştırmaya esas birim kaydı şartı (m.87/3) getirilerek, sisteme "hazır olmayan" tesislerin bildirim süreçlerine girmesi engellenmektedir.

Son olarak, uzlaştırma - tahsilat mekanizmasına ilişkin 132/C'ye eklenen yeni fıkra, piyasa alacaklarından "öncelikli tahsil" kurgusu nedeniyle özellikle dikkat çekmektedir. Önlisans/lisans projeleri kapsamında taşınmaz temini, kamulaştırmaz el atma veya projeyle ilişkili taşınmazlardan kaynaklanan alacak-tazminat talepleri nedeniyle Kuruma/ilgili Bakanlığa karşı açılan dava ve icra takiplerinde, bedelin ferileriyle ödenmemesi hâlinde Kurumun, ilgili tutarın piyasa alacaklarından tahsili için Piyasa İşletmecisine bildirim yapabilmesi; Piyasa İşletmecisinin de avans ve/veya fatura alacaklarını ilgili tüzel kişiye ödeme yapmaksızın Kurum hesabına aktarması ve bu tahsilatın tutar bitene kadar sürmesi öngörülmektedir (m.132/C(3)).

1.2.10. Elektrik Piyasası Lisans Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (R.G. 29.12.2025 – 33122)

29 Aralık 2025 tarihli ve 33122 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan “Elektrik Piyasası Lisans Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik”, yenilenebilir projelerde saha/bağlantı bölgesi kaynaklı ihtilafları daha yönetilebilir bir çerçeveye oturtmakta; devir-satış-kiralama onayı, YEKA sözleşmesi riski, depolamalı tesislerin sisteme enerji verme/çekme sınırları ve toplayıcılıkta ayrıştırma başlıklarında Kurumun kuralları sıkılaştırma çizgisini belirginleştirmektedir.

Yönetmelik, “Yüzer GES” tanımını güncellemektedir. Tanım, içme-kullanma suyu temin edilen rezervuarlar ve sulak alanlar ile Kıyı Kanunu kapsamındaki kıyı ve sahil şeritlerini hariç tutmakta; denizler, baraj gölleri, suni göller ve tabii göllerin su yüzeyine kurulan güneş enerjisine dayalı tesisleri ve ayrıca rezervuarlı veya regülatörlü HES’lerin santral sahaları kapsamındaki su yüzeylerine kurulacak GES ünitelerini açıkça kapsamaktadır. Bu yaklaşım, “hangi su yüzeyinde, hangi statüyle yüzer GES kurulabilmektedir?” tartışmasını azaltmakta; buna karşılık proje geliştirenler bakımından yer seçimi ve izin süreçlerinin daha baştan disiplinli kurgulanmasını zorunlu kılmaktadır.

Yönetmelik, devir-satış-kiralama işlemlerinde Kurul onayını süreye bağlamakta ve “onay alındığı halde işlemin sürüncemede bırakılması” ihtimaline açık bir sonuç öngörmektedir. Onay verildiği tarihten itibaren Kurul tarafından belirlenen (altı aydan az olmamak üzere) süre içinde işlemler tamamlanmadığında verilen onay geçersiz hâle gelmekte; bu durumda Kurul kararıyla yeniden onay alınmaksızın işlemlere devam edilememektedir.

Başvuru-duyuru süreçlerinde YEKA’nın belirli yönlerden ayrıştırıldığı görülmektedir. Buna paralel olarak, YEKA projelerinde sözleşme disiplini ile lisans disiplininin doğrudan kilitlendiği yeniden teyit edilmektedir. YEKA için verilen önlisansların ve üretim lisanslarının, YEKA Sözleşmesinin feshedildiğinin Bakanlık tarafından Kuruma bildirilmesi hâlinde iptal edileceği düzenlenmekte; bu durum, YEKA tarafında sözleşme riskinin yalnızca ticari/tazminat boyutuyla değil, lisansın varlığına temas eden bir “varlık riski” olarak ele alınması gerektiğini göstermektedir.

Lisanssız başvurunun önlisans veya lisans başvurusuna konu saha ile kesişmesi ya da çakışması hâlinde, otomatik iade yaklaşımı yerine Lisanssız Elektrik Üretim Yönetmeliği kapsamında işlem tesis edilmesi öngörülmektedir.

Bağlantı bölgesi tespitinde öngörülebilirlik artırılmaktadır. Rüzgâr ve güneş enerjisine dayalı önlisans başvurularında santral sahasının birden fazla bağlantı bölgesi içinde yer alması hâlinde, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü il sınırlarına göre, kurulu güçle birlikte santral sahasının yüzde elliden fazlasının bulunduğu bağlantı bölgesinin esas alınacağı düzenlenmektedir.

Önlisans süresinin mücbir sebepler kapsamında tadil edilebileceği, YEKA önlisanslarında Bakanlığın uygun görüşü doğrultusunda önlisans süresinin uzatılabileceği düzenlenmektedir.

Saha değişikliklerinde ise üçüncü kişi haklarının ihlal edilmemesi, bağlantı noktasının veya bağlantı bölgesinin değişmemesi, hidrolik kaynaklara dayalı tesisler için DSI'nin uygun görüşünün alınması ve jeotermal / rüzgâr / güneş projelerinde Enerji İşleri Genel Müdürlüğünün teknik değerlendirmesinin uygun bulunması gibi koşullar öne çıkarılmaktadır.

Depolamalı tesisler ve bütünleşik depolama üniteleri bakımından sisteme enerji verme/ çekme sınırları netleştirilmektedir. Tedarik ve toplayıcı lisansları kapsamında kurulan müstakil elektrik depolama tesislerinin sisteme vereceği enerji miktarının, kabulü yapılmış elektriksel kurulu gücü ile sisteme verebileceği enerji miktarını geçemeyeceği düzenlenmekte; fazla enerji verilmesi hâlinde ilgili mevzuat çerçevesinde işlem tesis edileceği belirtilmektedir. Ayrıca, elektrik üretim tesislerinde sisteme verilebilecek aktif çıkış gücünün, ana kaynağa dayalı geçici kabulü yapılmış ünitelerin toplam elektriksel kurulu gücünü aşamayacağı; aşım hâlinde belirli bir işlem rejiminin devreye gireceği hükme bağlanmaktadır. Depolamalı elektrik üretim tesisleri ile bütünleşik depolama ünitesinin yer aldığı üretim tesislerinin, uzlaştırma dönemi bazında kabulü yapılmış ana kaynak ünitelerinin toplam kurulu gücü kadar sisteme enerji verebileceği öngörülmekte; sistemden enerji alınması hâlinde çekilen ve depolanan enerji miktarlarının belirli bir alım hesabına dâhil edilmeyeceği düzenlenmektedir.

Toplayıcılık alanında ayrıştırma yaklaşımı genişletilmekte ve uyum takvimi getirilmektedir. Kontrol ilişkisi ve ayrıştırma hükümlerinin toplayıcıları kapsayacak şekilde kurgulandığı görülmekte; belirli aykırılıkların 31/3/2026 tarihine kadar giderilmesi yönünde geçiş hükmü öngörülmektedir

Tarifesi düzenlemeye tabi faaliyet yürüten lisans sahibi tüzel kişiler bakımından onay alınması gerektiği hâde onay alınmadan gerçekleştirilen pay değişiklikleri için Kanunun 16'ncı maddesindeki yaptırımların ayrıca uygulanacağı açıkça düzenlenmektedir. Bunun yanında, belirli devir/satış/kiralama süreçlerinde tanınan süre içinde işlemler tamamlanmakla birlikte yükümlölükler süresinde yerine getirilmediğinde lisans alma bedelinin üç kat uygulanacağı hükme bağlanmaktadır.



1.2.11. Elektrik Piyasası Yan Hizmetler Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (R.G. 29.12.2025 – 33122)

29 Aralık 2025 tarihli ve 33122 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan “Elektrik Piyasası Yan Hizmetler Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik” değişikliği ile sekonder frekans kontrol hizmeti sunan ve aynı zamanda dengeleme güç piyasasında kayıtlı olan yan hizmet birimlerine, yalnızca rezerv kapasite bedeli değil, oluşan enerji dengesizliklerine ilişkin “dengesizlik geri ödemesi” yapılması hükmüne bağlanmaktadır. Formül bazlı hesaplama; nihai piyasa takas fiyatı, pozitif ve negatif dengesizlik fiyatları, sistem marjinal fiyatları ve Kurul tarafından belirlenen katsayılar üzerinden kurgulanmaktadır. Böylece sekonder frekans kontrol hizmeti sağlayan santrallerin gerçek zamanlı sistem işletiminden kaynaklanan mali riskleri daha dengeli şekilde paylaşmakta; yan hizmet sunumu “cezalandırılan” değil, mali olarak dengelenen bir faaliyet alanına dönüşmektedir. Tecrübemize göre bu düzenleme, özellikle büyük ölçekli termik ve hidroelektrik santrallerin yan hizmet piyasasına daha istikrarlı katılımını artıracaktır.

Kapasite tedarik sürecine ilişkin hükümler de daha şeffaf ve öngörülebilir hâle getirilmektedir. TEİAŞ’ın kapasite tedarik ihalesine çıkmadan en geç 90 gün önce ihale şartnamesini internet sitesinde duyurması zorunlu kılınmakta; duyuruda dengeleme bölgeleri, kritik ay ve saatler, talep tarafı katılım kapasite aralığı, toplayıcıların teklif verebileceği kapasite büyüklükleri ve fiyat yapısı açık biçimde ilan edilmektedir. Bu yaklaşım, toplayıcı lisansı sahiplerinin portföy planlamasını daha sağlıklı yapmasını sağlamakta ve kapasite piyasasında belirsizlikleri azaltmaktadır.

Toplayıcıların portföy yönetimine ilişkin hükümler de revize edilmektedir. Toplayıcı, yan hizmet anlaşmasına yeni tüketim tesisi eklemek istediğinde, söz konusu tesisin emre amade kapasitesini talep tarafı katılım testi ile doğrulamak zorunda kalmaktadır. Ayrıca ekleme ve çıkarma süreçlerinde TEİAŞ’a bildirim süreleri netleştirilmekte; portföyde kayıtlı kapasitenin, kapasite tedarik ihalesinde kazanılan kapasitenin altına düşmesi hâlinde toplayıcının kapasite bedeli alamayacağı ve aktivasyon tedarikine katılamayacağı düzenlenmektedir. Bu hüküm, talep tarafı katılımı modelinin “gerçek kapasiteye dayalı” çalışmasını güvence altına almakta ve piyasanın kâğıt üzerinde kapasite yaratılmasına kapatılmasını sağlamaktadır.

1.2.12. Elektrik Piyasası Dengeleme ve Uzlaştırma Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (R.G. 29.12.2025 – 33122)

29 Aralık 2025 tarihli ve 33122 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Elektrik Piyasasında Depolama Faaliyetleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik” ile Türkiye’de elektrik depolama rejimi ilk kez lisanssız üretim tesislerini de doğrudan kapsayan bütüncül bir hukuki çerçeveye kavuşturulmaktadır.

Madde 1 ile, lisanssız elektrik üretim tesisleri tarafından kurulan depolama tesisleri açık biçimde yönetmelik kapsamına dahil edilmekte, böylece çatı GES ve lisanssız üretim yatırımları için depolama entegrasyonu ilk defa doğrudan mevzuat zemini kazanmaktadır. Lisanssız üretim tesislerinde kurulacak depolama tesislerinin, mahsuplaşma sistemine tabi olduğu; depodan şebekeye verilen ihtiyaç fazlası enerji için herhangi bir ödeme yapılmayacağı ve bu enerjinin YEKDEM’e bedelsiz katkı olarak kabul edileceği hüküm altına alınmaktadır. Bu düzenleme, lisanssız üretimde depolamanın artık ticari kazanç amacıyla değil, öz tüketim ve sistem entegrasyonu amacıyla konumlandırıldığını açık biçimde ortaya koymaktadır.

Madde 2 ile depolamalı üretim tesisleri ve bütüncül depolama ünitelerinin sisteme verebileceği enerji miktarı, ana kaynağa dayalı kabulü yapılmış kurulu güç ile sınırlandırılmaktadır. Böylece depolama üzerinden ana kaynağı aşan üretim yapılmasının önüne geçilmekte, depolama tesisinin “ilave üretim kaynağı” gibi kullanılmasının hukuken engellendiği görülmektedir. Aynı zamanda depolama ünitelerinin yan hizmetler ve dengeleme güç piyasasına katılımı açık biçimde tanımlanmakta, depolamanın artık sadece üretimle bütüncül bir yardımcı ünite değil, piyasa hizmetlerinde aktif rol alabilen bir sistem unsuru olduğu kabul edilmektedir.

Madde 3 ve 4 ile müstakil depolama tesislerinin bağlantı esasları ve uzlaştırma kuralları detaylandırılmakta; müstakil depolama tesislerinin sisteme vereceği enerji miktarı da kabul edilmiş kurulu güç ile sınırlandırılmakta ve aşan enerji YEKDEM’e bedelsiz katkı sayılmaktadır.



1.2.13. Elektrik Piyasasında Toplayıcılık Faaliyeti Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (R.G. 29.12.2025 – 33122)

29 Aralık 2025 tarihli yönetmelik değişikliği ile elektrik piyasasında toplayıcılık faaliyetinin piyasa gözetimi ve denetimi bakımından yeni bir izleme mekanizması tesis edilmektedir.

Madde 1 ile, toplayıcıların toptan satış faaliyetinde bulunup bulunmadığının izlenmesine yönelik gözetim görevi açık biçimde Piyasa İşletmecisine verilmekte; Piyasa İşletmecisinin bu izleme faaliyetinin sonuçlarını üçer aylık periyotlarla Enerji Piyasası Düzenleme Kurumuna raporlaması zorunlu hale getirilmektedir. Böylece toplayıcılık faaliyetinin, lisans sınırları dışına taşarak fiilen toptan satış niteliğine dönüşüp dönüşmediği düzenli ve kurumsal bir piyasa denetimi altına alınmaktadır.

Bu düzenleme, özellikle talep tarafı katılımı ve tüketici portföy yönetimi alanında faaliyet gösteren toplayıcıların, faaliyet kapsamlarını lisansla sınırlı biçimde yürütmesini güvence altına almakta; aynı zamanda piyasada dolaylı ticari satış faaliyetlerinin kontrolsüz biçimde ortaya çıkmasının önüne geçmektedir.

Madde 2 ile söz konusu gözetim mekanizmasının 1 Ocak 2026 itibarıyla yürürlüğe gireceği hüküm altına alınmakta; böylece 2026 yılı itibarıyla toplayıcılık faaliyetleri ilk kez sürekli piyasa izleme ve raporlama rejimine bağlanmış olmaktadır.

Kanaatimizce bu değişiklik, Türkiye’de yeni gelişen toplayıcılık piyasasının şeffaf, izlenebilir ve lisans sınırlarına sadık biçimde yapılandırılmasını amaçlayan tamamlayıcı bir piyasa disiplin mekanizması kurmaktadır.



1.2.14. Elektrik Şebeke Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (R.G. 29.12.2025 – 33122)

29 Aralık 2025 tarihli yönetmelik değişikliği ile elektrik şebeke işletiminde reaktif güç yükümlülüklerine ilişkin geçiş süresi uzatılmakta ve eski üretim tesislerine özgü teknik sorumluluklar açık şekilde tanımlanmaktadır.

Madde 1 ile Elektrik Şebeke Yönetmeliğinin 64 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi yeniden düzenlenmekte ve ilgili bent “lisanssız elektrik üretim tesisi sahipleri” şeklinde tanımlanmaktadır. Bu değişiklik, lisanssız üretim tesislerinin şebeke bağlantısı ve teknik sorumluluklarına ilişkin kavramsal netliği artırmakta ve şebeke yönetmeliği kapsamındaki yükümlülüklerin muhataplarını açık biçimde belirlemektedir. Özellikle son yıllarda hızla artan lisanssız güneş üretim tesisleri dikkate alındığında, bu düzenleme şebeke disiplininin hukuki dayanağını güçlendirmektedir.

Madde 2 ile 65 inci maddede yer alan “iletim sisteminden bağlı” ibaresi yürürlükten kaldırılmaktadır. Böylece reaktif güç ve bağlantı yükümlülüklerinin yalnızca iletim seviyesinden bağlanan tesislerle sınırlı yorumlanmasının önüne geçilmekte; dağıtım seviyesinden bağlanan üretim tesisleri de şebeke işletim kurallarına doğrudan tabi hale getirilmektedir. Bu düzenleme, dağıtım seviyesinden bağlanan yenilenebilir enerji ve depolama tesislerinin artışı karşısında, TEİAŞ’ın sistem işletim yetkisini teknik olarak daha bütüncül bir zemine oturtmaktadır.

Madde 3 ile geçici 5 inci maddede yer alan yürürlük tarihi 1/1/2026 yerine 1/1/2027 olarak değiştirilmekte ve reaktif güç destek yükümlülüklerine ilişkin uyum süresi bir yıl uzatılmaktadır. Aynı fıkraya eklenen hükümlerle, eski tarihli üretim tesislerinin sağlaması gereken zorunlu reaktif güç değerleri açık şekilde tanımlanmaktadır.

Buna göre, EÜAŞ bünyesindeki üretim tesisleri hariç olmak üzere, proje onayı veya sözleşmesi 1/6/1996 tarihinden önce yapılmış üretim tesislerinin aşırı ikazlı olarak nominal aktif güçlerinin %15’i, düşük ikazlı olarak ise %10’u kadar reaktif güç desteği sağlaması gerekmektedir. Ayrıca TEİAŞ ile bağlantı anlaşmasını 24/9/2008 tarihinden önce yapmış rüzgâr enerjisine dayalı üretim tesisleri için reaktif güç destek yükümlülüğü santral kurulu gücünün %10’u olarak belirlenmektedir.

Aynı hükümle EÜAŞ bünyesindeki üretim tesislerinin reaktif güç destek yükümlülüklerinin EÜAŞ ile TEİAŞ arasında yapılacak protokol çerçevesinde belirleneceği düzenlenmektedir. Böylece kamu üretim portföyünün şebeke destek sorumluluğu idari protokol mekanizması ile yönetilmekte ve teknik yükümlülüklerin kamusal işletmeler açısından daha esnek biçimde yapılandırılması sağlanmaktadır.

1.2.15. Yenilenebilir Enerji Kaynaklarının Belgelendirilmesi ve Desteklenmesine İlişkin Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik (R.G. 29.12.2025 - 33122)

29 Aralık 2025 tarihli yönetmelik değişikliği ile YEKDEM mekanizması depolamalı üretim tesisleriyle uyumlu hale getirilmekte, depolama sonrası verilen enerjinin destek kapsamındaki hukuki statüsü net biçimde tanımlanmaktadır.

Madde 1 ile YEK Yönetmeliğinin tanımlar maddesinde yapılan değişiklikle, yenilenebilir kaynaklardan üretilen elektriğin “depolanmadan ya da depolandıktan sonra” şebekeye verilmesi ibaresi tanıma eklenmektedir. Bu düzenleme, depolamalı üretim tesislerinin YEKDEM kapsamındaki elektrik üretim sürecine dahil edilmesini hukuki olarak açık hale getirmektedir. Ayrıca LÜY’nün 26 ncı maddesine yapılan atıfla, YEK bedellerinin Türk Lirası hesaplamalarında yeni fiyat belirleme mekanizmasına uyum sağlanmaktadır.

Madde 2 ile YEKDEM’den yararlanma usulü yeniden tanımlanmakta; üretim lisansı sahibi tüzel kişilerin YEK fiyatından doğrudan faydalanması ve lisanssız üretim yapan kişilerin görevli tedarik şirketi veya toplayıcı aracılığıyla destekten yararlanması düzenlenmektedir. Bu değişiklik, özellikle toplayıcılık faaliyetinin sisteme dahil edilmesiyle birlikte YEKDEM’in piyasa yapısına entegre edildiğini göstermektedir.

Madde 3 ile YEKDEM’e katılım süresi ve kapasite artışlarının destek kapsamı yeniden yapılandırılmaktadır. Buna göre, depolamalı elektrik üretim tesislerinde ve bütünleşik depolama ünitesi bulunan tesislerde, şebekeden çekilen enerjinin önce depolama ünitesi tarafından verilmiş kabul edileceği düzenlenmektedir. Ayrıca üretim tesisine bütünleşik depolama ünitesinin

yardımcı kaynak olması halinde, bu yardımcı kaynaktan üretilen enerjinin YEKDEM kapsamına girmeyeceği açıkça hükme bağlanmaktadır. Böylece depolama kaynaklı enerjinin destekten yararlanma koşulları teknik gerçekliğe uygun biçimde ayrıştırılmaktadır.

Aynı maddede, depolamalı üretim tesislerinde şebekeye kabulü yapılan kurulu güç üzerindeki enerji verişlerinde öncelikle üretim tesisinin, yetmemesi halinde depolama ünitesinin veriş miktarından düşüm yapılacağı düzenlenmektedir. Bu hüküm, YEKDEM kapsamında fazla enerji üretimi nedeniyle oluşabilecek destek ödemesi riskini önlemeye yöneliktir.

Madde 4 ile YEK toplam bedelinin hesaplanma formülü güncellenmekte ve depolamalı üretim tesislerinin uzlaştırmaya esas veriş-çekiş birimleri için UEVM hesaplamalarında işletmedeki güç bilgilerinin esas alınacağı düzenlenmektedir. Ayrıca kabul edilmiş kurulu gücün üzerindeki üretim veya depolamadan sisteme geri verilen enerji için YEKDEM ödemesi yapılmayacağı ve bu enerjinin YEKDEM’e bedelsiz katkı olarak değerlendirileceği hükme bağlanmaktadır.

Madde 6 ile kapasite artışlarından kaynaklanan yerli katkı bedellerinin hesaplanması netleştirilmekte, kapasite artışlarının hangi koşullarda destekten yararlanacağı ayrıntılı biçimde düzenlenmektedir.

Madde 7 ile resmi tatil günlerinde KGÜP üzerinde yapılan üretimlerin YEKDEM hesaplamalarına dahil edilmeyeceği düzenlenmektedir.

1.3. Tebliğler

1.3.1. 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 16'ncı Maddesi Uyarınca 2026 Yılında Uygulanacak İdari Para Cezaları Hakkında Tebliğ (R.G. 25.12.2025 – 33118)

25 Aralık 2025 tarihli ve 33118 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan "6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununun 16'ncı Maddesi Uyarınca 2026 Yılında Uygulanacak İdari Para Cezaları Hakkında Tebliğ" ile, elektrik piyasasında uygulanacak idari para cezası tutarları 2026 yılı için yeniden belirlenmiştir. Tebliğ ile, 6446 sayılı Kanunun 16'ncı maddesinde düzenlenen yaptırımların, Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 585) uyarınca 2025 yılı için tespit edilen %25,49 oranındaki yeniden değerlendirme oranı esas alınarak artırılması suretiyle güncellenmiştir.

Bu düzenleme ile özellikle lisans yükümlülüklerine aykırılık, piyasa bozucu eylemler, tüketici haklarına ilişkin ihlaller ve mevzuata aykırı faaliyetler bakımından uygulanacak idari yaptırımların parasal ağırlığı ciddi biçimde artmaktadır. Tebliğde yer alan tabloya göre bazı ihlaller için öngörülen ceza tutarları 10 milyon TL seviyesinin üzerine, ağır ihlaller bakımından ise 20 milyon TL'nin üzerine çıkmaktadır. Gerçek kişiler için üst sınır 2.509.800 TL, tüzel kişiler için ise 25.098.000 TL olarak belirlenmiştir.

1.3.2. 4646 sayılı Doğal Gaz Piyasası Kanununun 9'uncu Maddesi Uyarınca 2026 Yılında Uygulanacak İdari Para Cezaları Hakkında Tebliğ (R.G. 25.12.2025 – 33118)

25 Aralık 2025 tarihli ve 33118 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan "4646 sayılı Doğal Gaz Piyasası Kanununun 9'uncu Maddesi Uyarınca 2026 Yılında Uygulanacak İdari Para Cezaları Hakkında Tebliğ" ile, doğal gaz piyasasında uygulanacak idari para cezası tutarları 2026 yılı için yeniden belirlenmiştir. Tebliğ, 4646 sayılı Kanunun 9'uncu maddesinde öngörülen yaptırımların, 2025 yılı için belirlenen %25,49 yeniden değerlendirme oranı esas alınarak güncellenmesini sağlamaktadır.

Bu düzenleme sonucunda, doğal gaz piyasasında lisanssız faaliyet, mevzuata aykırı ithalat, iletim veya dağıtım faaliyeti, tüketiciye yönelik yükümlülüklerin ihlali ve piyasa bozucu eylemler bakımından uygulanacak ceza tutarları 10 milyon TL bandının üzerine çıkmış, ağır ihlaller için ise 18 milyon TL seviyesine ulaşmıştır. Böylece idari yaptırımların parasal ağırlığı, önceki yıllara kıyasla belirgin biçimde artmıştır.



1.3.3. 5015 Sayılı Petrol Piyasası Kanununun 19 Uncu Maddesi Uyarınca 2026 Yılında Uygulanacak İdari Para Cezaları Hakkında Tebliğ (R.G. 25.12.2025 – 33118)

25 Aralık 2025 tarihli ve 33118 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Tebliğ ile, 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanununun 19’uncu maddesi kapsamında petrol piyasasında uygulanacak idari para cezası tutarları 2026 yılı için yeniden belirlenmiştir. Güncelleme, 2025 yılı yeniden değerlendirme oranı olan %25,49 esas alınarak yapılmış ve idari yaptırımların parasal ağırlığı ciddi biçimde artırılmıştır.

Yeni düzenleme ile özellikle lisanssız faaliyet, piyasa bozucu işlem, ulusal marker yükümlülüğünün ihlali, denetim sistemine ilişkin yükümlülüklerin yerine getirilmemesi ve bayilik zincirinde mevzuata aykırı satış gibi temel ihlaller için uygulanacak cezalar milyonlarca TL seviyesine ulaşmıştır. Hatta bazı ihlaller bakımından ceza, faaliyete konu net satış hasılatının binde beşi oranında belirlenerek, yaptırımın doğrudan ticari hacme bağlandığı görülmektedir.

1.3.4. 5307 Sayılı Sıvılaştırılmış Petrol Gazları (LPG) Piyasası Kanunu Ve Elektrik Piyasası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 16ncı Maddesi Uyarınca 2026 Yılında Uygulanacak İdari Para Cezaları Hakkında Tebliğ (R.G. 25.12.2025 – 33118)

25 Aralık 2025 tarihli ve 33118 sayılı Resmî Gazete’de yayımlanan Tebliğ ile, LPG piyasasında 5307 sayılı Kanunun 16’ncı maddesi kapsamında uygulanacak idari para cezalarının alt ve üst limitleri 2026 yılı için yeniden belirlenmiştir. Güncelleme, 2025 yılı yeniden değerlendirme oranı olan %25,49 esas alınarak yapılmış ve yaptırım tutarları kayda değer biçimde yükseltilmiştir.

Yeni tabloda özellikle lisanssız faaliyet, dolum tesisleri ve dağıtım zincirinde mevzuata aykırılık, teknik ve emniyet yükümlülüklerinin ihlali ve piyasa bozucu satış uygulamaları için uygulanacak ceza aralıklarının milyon TL seviyelerine çıktığı görülmektedir. Bazı ihlaller bakımından alt ve üst limitler arasındaki geniş bant, Kurulun ihlalin ağırlığına göre takdir yetkisini geniş şekilde kullanabileceğini göstermektedir.

2. ENERJİ PİYASASI DÜZENLEME KURULU KARARLARI

2.1. EPDK'nın 04.12.2025 Tarihli ve 13995 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 05.12.2025 – 33098)

5 Aralık 2025 tarihli ve 33098 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan EPDK Kurul Kararı ile "Akıllı Sayaç Sistemlerinin Yaygınlaştırılmasına ve Kullanımına İlişkin Usul ve Esaslar" kabul edilmiştir. Karar, Elektrik Piyasası Ölçüm Sistemleri Yönetmeliği'nin 13'üncü maddesinin dördüncü fıkrasına dayanılarak hazırlanmıştır.

Kararın amacı; akıllı sayaç sistemlerinin tesis edilmesi, mevcut sayaçların akıllı sayaçlarla değiştirilmesi, sayaç verilerinin işlenmesi ve kullanıcıların erişimine sunulmasına ilişkin usul ve esasların düzenlenmesidir. Kapsam açık biçimde belirlenmiş; özellikle enerji üretim veya tüketim ölçümünde kullanılan sayaç ve haberleşme üniteleri düzenleme alanına alınmış, sayaç dışı aydınlatma ölçümünde kullanılan sistemler kapsam dışında bırakılmıştır.

Karar, önce tanımları ve teknik kavramları netleştirerek düzenlemenin uygulama alanını somutlaştırmaktadır. Akıllı Sayaç EKO ve Akıllı Sayaç PRO ayrımı yapılmış; merkezi haberleşme yazılımı, ortak sayaç panosu, otomatik sayaç okuma sistemi ve teknik kalite kayıt özelliği gibi unsurlar tanımlanmıştır. Böylece dağıtım şirketleri ölçüm sistemini kurarken hangi teknik bileşenlerin zorunlu veya opsiyonel olduğunu açık biçimde görmekte ve teknik standart belirsizliği ortadan kaldırılmaktadır.

İlk kez sayaç tesis edilecek yerlerde, ortak sayaç panosu ve Akıllı Sayaç PRO ve EKO tiplerinin hangi oranlarda tesis edileceği belirlenmiştir. Ortak sayaç panosunda Akıllı Sayaç PRO sayısının üst sınırı tanımlanmış ve tüm sayaçların uzaktan haberleşebilir olması şartı getirilmiştir. Böylece ilk tesis aşamasında ölçüm altyapısının uzaktan izlenebilir ve merkezi yönetilebilir olması zorunlu hale gelmektedir.

Periyodik muayene süresi dolan sayaçların değişimine ilişkin esaslar ayrıntılı olarak düzenlenmiştir. Hangi panolarda tüm sayaçların, hangi panolarda yalnızca muayene süresi dolanların akıllı sayaçlarla değiştirileceği sayısal oranlarla belirlenmiştir. Bu düzenleme, sayaç dönüşüm sürecinin kademeli biçimde yürütülmesini ve dağıtım şirketlerinin yatırım planlamasını hukuki bir takvime bağlamaktadır.

Akıllı sayaçlar üzerinden dağıtım şebekesi verilerinin izlenmesine ilişkin hükümlerle, belirli büyüklükte sayaç gruplarının belirlenen tarihlere kadar uzaktan haberleşme altyapısına dahil edilmesi zorunlu tutulmuştur. Aynı şekilde dağıtım transformatörlerine bağlı sayaçların belirli oranlarda Akıllı Sayaç PRO ile değiştirilmesi öngörülmüştür. Bu hükümler, şebeke işletiminin uzaktan izlenebilir hale getirilmesini hukuken zorunlu kılmaktadır.

Akıllı sayaç dönüşümünde uygulanacak öncelik sıralaması düzenlenmiş; ilk tesis, periyodik muayene, yüksek tüketimli aboneler ve belirli şebeke ihtiyaçları öncelikli gruplar olarak belirlenmiştir. Ayrıca teknik kalite kayıt özelliği bulunan sayaçların hangi koşullarda zorunlu olacağı düzenlenmiş ve teknik şartnameye açık atıf yapılmıştır. Böylece sayaçların yalnız ölçüm değil, şebeke kalite izlemesi fonksiyonunu da yerine getirmesi sağlanmaktadır.

Haberleşme altyapısına ilişkin hükümlerle, dağıtım şirketlerine uzaktan haberleşmenin izlenmesi, haberleşme sorunlarının belirli süreler içinde giderilmesi ve merkezi yazılım ile uyumun sağlanması yükümlülüğü getirilmiştir.

2.2. EPDK'nın 04.12.2025 Tarihli ve 13996 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 06.12.2025 – 33099)

6 Aralık 2025 tarihli ve 33099 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan EPDK Kurul Kararı ile, 19 Eylül 2019 tarihli ve 30893 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanmış olan "Spot Boru Gazı İthalat Miktarı ve Uygulama Yönteminin Belirlenmesine İlişkin Usul ve Esaslar"da değişiklik yapılmıştır.

Karar ile yapılan değişiklik iki temel hüküm içermektedir.

Birinci olarak, Usul ve Esaslar'ın 13.4'üncü maddesi değiştirilmiştir. Yeni düzenlemeye göre, spot boru gazı ithalatı kapsamında bir takvim yılı içinde ithal edilen spot boru gazı miktarının, sürekli ticaret platformu aracılığıyla satılması durumunda, ilgili lisans sahiplerinin PÜE (Piyasa Uzlaştırma Esasları) kapsamında belirlenen esaslar çerçevesinde teşviklerden yararlanacağı hükme bağlanmıştır. Ayrıca, Organize Toptan Doğal Gaz Satış Piyasası'nda (OTSP) ileri tarihli fiziksel teslimatlı ürünlere ilişkin düzenlemeler yürürlüğe girdiğinde, ithal edilen spot boru gazı miktarının en az %20'sinin sürekli ticaret platformunda piyasa şartlarına uygun şekilde satışa teklif edilmesi zorunluluğu getirilmiştir.

İkinci olarak, Usul ve Esaslar'ın ekinde yer alan Ek-1 Taahhütname'nin 4 numaralı maddesi değiştirilmiştir. Bu değişiklik ile, spot ithalat lisansı kapsamında talep toplama veya yarışma sonucunda hak kazanılan kapasitenin rezerve edileceği, rezerve edilen kapasitenin kullanılacağı, ithal edilen spot boru gazı miktarının Usul ve Esaslar'da belirlenen oranlar karşılığında gazın sürekli ticaret platformunda piyasa şartlarına uygun şekilde satışa konu edileceği açık biçimde taahhüt edilmiştir. Ayrıca bu yükümlülüklerin yerine getirilmemesi halinde, Talep Çağrısı kapsamında sunulan teminatın tamamının irat kaydedileceği veya piyasa işletmecisi tarafından nakde çevrileceği düzenlenmiştir.

Bu Kurul Kararı, spot boru gazı ithalatı yapan lisans sahiplerinin ithal ettikleri gazın belirli bir oranını sürekli ticaret platformu üzerinden satışa sunmalarını zorunlu hale getirmekte; bu yükümlülüğün yerine getirilmemesini teminat yaptırımına bağlamaktadır.



2.3. EPDK'nın 04.12.2025 Tarihli ve 14000 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 06.12.2025 – 33099)

EPDK'nın 04.12.2025 tarihli ve 14000 sayılı Kurul Kararı ile otomotiv üreticileri ile TSE tarafından yetkilendirilmiş LPG'li araç test ve dönüşüm yerlerinin, üretim ve test süreçlerinde kullanacakları otogaz LPG'nin, LPG dağıtıcı lisansı sahiplerinden temin edilmesini esas almıştır. Karar, tedarik ilişkisinin kaynağı olarak lisanslı dağıtıcıyı işaret etmekte ve teminin hem genel (Madde 1) hem de sözleşmesel (Madde 2) çerçevesini açıkça kurmaktadır.

Karar kapsamında, otomotiv üreticileri ile yetkilendirilmiş test/dönüşüm yerleri, ihtiyaç duydukları otogaz LPG'yi LPG dağıtıcı lisansı sahiplerinden temin edecektir (Madde 1). Bu teminin, ilgili tarafların sözleşme yaptıkları LPG dağıtıcı lisansı sahiplerinden sağlanacağı ayrıca vurgulanmıştır (Madde 2). Böylece Kurul Kararı, otogaz LPG tedarikini lisanslı dağıtıcı-kanalı üzerinden yürüyen ve sözleşmeye dayanan bir ilişki olarak tanımlamaktadır.

Madde 3 ile, bu kapsamda temin edilen otogaz LPG'nin amaç dışı kullanımına izin verilmemiş; otomotiv üreticileri ve yetkili test/dönüşüm yerlerinin, üretim tesislerinde kullanmak üzere aldıkları otogaz LPG'yi amacı dışında kullanamayacakları hükme bağlanmıştır.

Dağıtıcıların sahadaki yükümlülükleri iki ayrı maddeyle düzenlenmiştir. Madde 4'e göre dağıtıcılar, LPG ikmalini mülkiyetinde veya tasarrufu altında tescilli markasını, unvanını ve amblemini taşıyan ve teknik düzenlemelere uygun araçlarla yapmakla yükümlüdür. Bu hüküm, ikmal faaliyetinin dağıtıcıyla bağlantısını (araç/marka/unvan/amblem) ve teknik düzenlemelere uygunluk şartını açıkça ortaya koymaktadır. Madde 5 ise dağıtıcıya, otomotiv üretimi ve LPG'li araç test/dönüşümünün yapıldığı yerlerde bulunan LPG tesis ve tesisatlarının ilgili teknik düzenlemelere uygunluğunu tespit etme, periyodik kontrolleri yapma ve teknik düzenlemelere uygun olmayan tesislere LPG ikmali yapmama yükümlülüğü getirmektedir.



2.4. EPDK'nın 04.12.2025 Tarihli ve 14004 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 06.12.2025 – 33099)

EPDK'nın 04/12/2025 tarihli toplantısında alınan 14003 sayılı Kurul Kararı, sıvılaştırılmış petrol gazları (LPG) piyasasında 1 Ocak 2026 – 31 Mart 2026 tarihleri arasında uygulanmak üzere, dağıtıcılar arası LPG ticareti izin bedelini belirleyen düzenleyici bir işlemdir.

Karar; (i) 4628 sayılı EPDK Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 5'inci maddesinin yedinci fıkrasının (i) bendi, (ii) 25/09/2025 tarihli ve 13808 sayılı "Dağıtıcılar Arası LPG Ticareti Hakkında Karar"ın 4'üncü maddesinin ikinci fıkrası ve (iii) aynı kararın Geçici 1'inci maddesi hükümlerine dayanılarak alınmıştır.

1 Ocak 2025 – 31 Mart 2026 tarihleri arasında ithalat yoluyla LPG temin eden LPG dağıtıcı lisansı sahibi şirketlere, dağıtıcılar arası LPG ticareti izin başvurularına ilişkin olarak, tabloda yer alan "Dağıtıcılar Arası LPG Ticareti İzin Bedeli" uygulanacaktır. Bu bedel, özellikle 1 Ocak 2026 – 31 Mart 2026 dönemi için 40.000 TL olarak tespit edilmiştir.

2.5. EPDK'nın 11.12.2025 Tarihli ve 14011 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 13.12.2025 – 33106)

13 Aralık 2025 tarihli ve 33106 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14011 sayılı EPDK Kurul Kararı ile, 2026 yılında ulusal petrol stokunun tamamlayıcı kısmının finansmanı için uygulanacak gelir payı bedelleri belirlenmektedir. Karar, 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu uyarınca alınmakta ve petrol piyasasında faaliyet gösteren şirketlerin ulusal stok maliyetine piyasa içi katkı yoluyla katılımını düzenlemektedir.

Karar kapsamında; benzin, motorin, gazyağı, havacılık yakıtları ve yakıt nafta için 45,68 TL/m³, artık denizcilik yakıtları için 48,52 TL/m³, fuel-oil türleri için ise 48,52 TL/ton gelir payı bedeli uygulanmaktadır. Bu bedeller, rafineriler, ithalatçılar ve dağıtım şirketleri tarafından ödenerek ulusal petrol stok yükümlülüğünün finansmanında kullanılmaktadır.

2.6. EPDK'nın 11.12.2025 Tarihli ve 14012 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 13.12.2025 – 33106)

13 Aralık 2025 tarihli ve 33106 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14012 sayılı EPDK Kurul Kararı ile, 2026 yılında LPG piyasasında uygulanacak gelir payı bedeli 102,09 TL/ton olarak belirlenmektedir. Bu karar, LPG Piyasası Lisans Yönetmeliği'nin 40'ıncı maddesi uyarınca her yıl Aralık ayı sonunda belirlenmesi gereken gelir payı bedellerinin 2026 yılı için tespit edilmesine ilişkindir.

Anılan madde uyarınca rafinerici lisansı sahipleri, ürettikleri ve/veya ithal ettikleri LPG'nin yurt içi satışında gelir payını tahsil etmekle yükümlü bulunmaktadır.

Dağıtıcı lisans sahipleri ise ithal ettikleri LPG'ye ilişkin gelir payını, ithalatı takip eden ay sonuna kadar rafinericilere ödemektedir.

Bu çerçevede belirlenen 102,09 TL/tonluk gelir payı bedeli, 2026 yılı boyunca LPG ithalatçıları ve dağıtım şirketlerinin maliyet yapısına doğrudan yansımakta ve tedarik sözleşmeleri ile fiyatlama modellerinde zorunlu bir mali unsur olarak dikkate alınmasını gerektirmektedir.

2.7. EPDK'nın 11.12.2025 Tarihli ve 14013 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 17.12.2025 – 33110)

17 Aralık 2025 tarihli ve 33110 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14013 sayılı EPDK Kurul Kararı ile, 7/11/2024 tarihli ve 12987 sayılı Kurul Kararı ile kabul edilen tarife düzenlemelerine esas parametrelerin, elektrik piyasasında faaliyet gösteren dağıtım şirketleri bakımından 1/1/2026 (dâhil) – 31/12/2030 (dâhil) dönemi için geçerli olacak şekilde belirlenmesine karar verilmektedir. Bu kapsamda dağıtım şirketleri için reel makul getiri oranı (vergi öncesi) %14,46 olarak tespit edilmektedir.

Hesaplamalarda %25 olarak dikkate alınan Kurumlar Vergisi oranının değişmesi halinde, belirlenen reel makul getiri oranının revize edilmesi öngörülmektedir. Ayrıca itfa süresi 10 yıl olarak belirlenmektedir.

Bu karar, dağıtım faaliyetinin gelir gereksinimi ve yatırım geri kazanımı hesaplamalarında kullanılan temel parametreleri 2026–2030 uygulama dönemi için netleştirmekte ve bu yönüyle dağıtım şirketlerinin finansman, yatırım planlaması ve değerlendirme çalışmalarında kullanılacak düzenleyici çerçeveyi parametre düzeyinde belirginleştirmektedir.

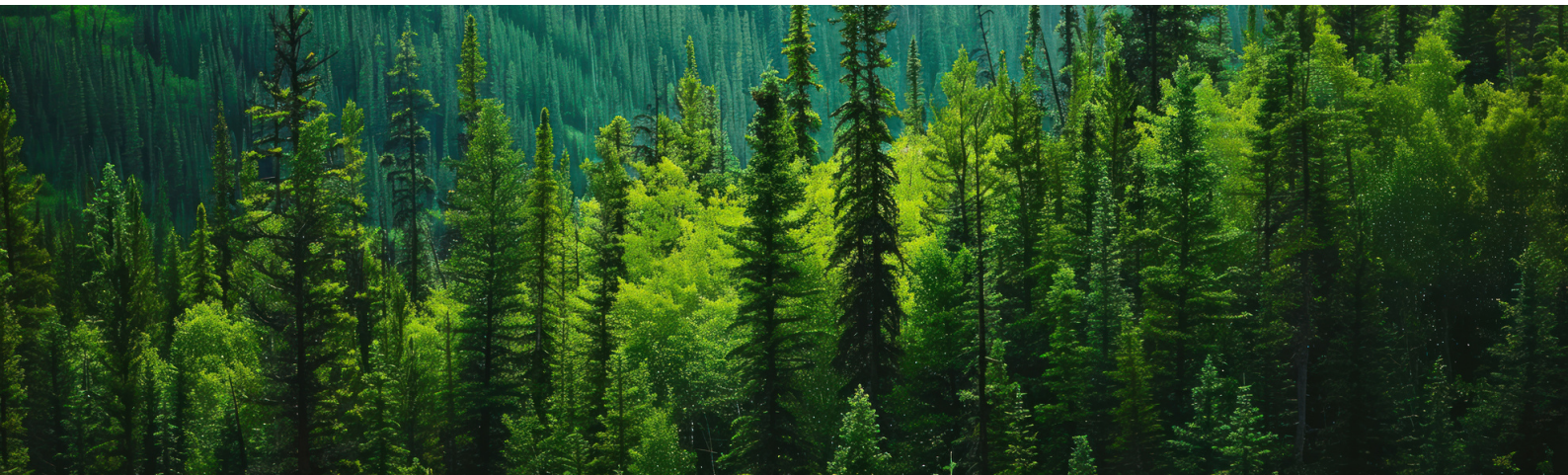
2.8. EPDK'nın 11.12.2025 Tarihli ve 14014 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 17.12.2025 – 33110)

17 Aralık 2025 tarihli ve 33110 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14014 sayılı EPDK Kurul Kararı ile, "Elektrik Dağıtım Şirketlerinin Planlı Bakım Harcamalarının Tarife Hesaplamalarında Dikkate Alınmasına İlişkin Usul ve Esaslar"da değişiklik yapılmaktadır. Düzenleme, 18.11.2020 tarihli ve 31308 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan mevcut çerçeveyi esas almakta; planlı bakım harcamalarının tarife hesaplamalarında hangi koşullarla dikkate alınacağını daha ayrıntılı ve denetlenebilir hale getirmektedir.

Yeni düzenleme ile planlı bakım faaliyetleri birinci, ikinci ve üçüncü seviye bakım olarak sınıflandırılmakta; bakım faaliyetlerinin kayıt altına alınmasında koordinat ve zaman bilgisi içeren tevsik zorunluluğu getirilmektedir. Ayrıca bakım faaliyetlerine ilişkin iş kalemleri ve kapsamları netleştirilmekte; bazı harcama türlerinin planlı bakım kapsamında raporlanabilmesine ilişkin açık hükümler eklenmektedir.

Tarife hesaplamaları açısından en önemli değişiklik, planlı bakım bütçesinin yıllık bazda Kurul onayına bağlanması ve yıl içi gerçekleştirmeler ile onaylı bütçe arasındaki sapmaların tarife dönemlerinde denkleştirilmesine ilişkin mekanizmanın kurulmasıdır.

Üçüncü seviye planlı bakım harcamalarında TEDAŞ tarafından yayımlanan birim fiyatların esas alınması ve katalog dışı kalemlerin de belirli yöntemlerle fiyatlandırılması öngörülmektedir. Bu yaklaşım, bakım giderlerinde maliyet standardizasyonu sağlamak ve tarife hesaplamalarında öngörülebilirliği artırmaktadır.



2.9. EPDK'nın 11.12.2025 Tarihli ve 14015 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 17.12.2025 – 33110)

17 Aralık 2025 tarihli ve 33110 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14015 EPDK Kurul Kararı ile, 28.10.2020 tarihli ve 31288 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan "Elektrik Piyasası Dağıtım Sistemi Yatırımlarının Belirlenmesine İlişkin Usul ve Esaslar"da kapsamlı değişiklik yapılmaktadır.

Değişiklikle akıllı sayaç kavramı "EKO" ve "PRO" ayrımıyla tanımlanmakta; iki yönlü veri haberleşmesini destekleyen ve teknik şartnamedeki ilave özellikleri taşıyan akıllı sayaçlar (PRO) ile kısıtlı özellikli akıllı sayaçlar (EKO) yatırım tanımı içine alınmaktadır. Ayrıca RMGO (reel makul getiri oranı) tanımı açıkça düzenlenmekte ve nominal makul getiri oranının enflasyon etkisinden arındırılmasıyla bulunan ve Kurul tarafından belirlenen oran esas alınmaktadır.

Yatırım disiplini bakımından en kritik hüküm, tarife uygulama dönemi içinde onaylı yatırım karakteristiği tavanının %10'unu aşmama şartıyla, yine tavanın %10'una kadar yapılan harcamaların Kurul onayına tabi olmaması; bu sınırı aşan harcamaların ise Kurul izni olmaksızın yapılamaması ve yapılması halinde aşan tutarın ön kabullen geçmiş yatırım harcaması hesaplamalarında dikkate alınmamasıdır. Buna paralel olarak "%5" olarak yer alan bir eşik "%10" olarak revize edilmektedir. Ayrıca birim bedele tabi olmayan yatırım harcamaları için, uygulama dönemi boyunca dikkate alınacak toplam tutarın ilgili döneme ilişkin ilk onaylanan yatırım planındaki şebeke yatırımları tutarının %10'unu geçemeyeceği hükme bağlanmaktadır; proje bazında %10 sınırının aşılması öngörülürse yatırım planı revizyonunun Kurul yetkisinde olduğu ve uygun görülen bütçenin başka projelerde kullanılamayacağı düzenlenmektedir.

Varlık ömrü ve yenileme/deplase kararlarının denetlenebilirliği de güçlendirilmektedir. Müstakil yatırım projesiyle yenilenecek ölçü trafoları, harici trafolar, modüler hücreler ve AG dağıtım panoları için ekonomik ömür 30 yıl olarak kabul edilmekte; LED aydınlatma armatürleri için 15 yıl, diğer aydınlatma armatürleri için 10 yıl esas alınmaktadır. Deplase işlemlerinde ise kamulaştırma süreçleri tamamlanmamış tesisler için harcamaların yatırım kabulüne ilişkin sınırlamalar netleştirilmektedir.

Şebeke işletim sistemi yatırımları bakımından; uzaktan ölçme-kontrol sağlayan sayaç, haberleşme ünitesi, analizör ve benzeri koruma-kontrol-kumanda teçhizatına ilişkin harcamalar yatırım olarak kabul edilebilmekte, ancak güncelleme/hata düzeltme ile abonelik benzeri yazılım-lisans giderlerinin "ön kabullen geçmiş yatırım harcaması" sayılmayacağı açıkça düzenlenmektedir. Bu kalemde uygulama dönemi boyunca dikkate alınacak tutar için ayrıca %4 sınırı getirilmektedir; %4'ün aşılması öngörülürse plan revizyonu Kurul yetkisinde bulunmaktadır.

Bir diğer husus, yerli yazılım belgesi bulunan yatırımlar için ilgili harcamalarda RMGO oranının %5 artırılarak uygulanmasıdır. Ayrıca Ar-Ge mevzuatı kapsamında kabul edilen projelerin pilot uygulama sonrası yaygınlaştırılmasına yönelik harcamaların raporlanabilmesi düzenlenmekte; belirli bir eşik aşılsa yatırım planı revizyonu mekanizması işletilmektedir. Atık yönetimi mevzuatı kapsamında yapılacak işler ile enerji verimliliği eylem planı kapsamındaki hizmet binalarına ilişkin harcamaların da bu karakteristikte raporlanabileceği hükme bağlanmaktadır.

2.10. EPDK'nın 11.12.2025 Tarihli ve 14016 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 17.12.2025 - 33110)

17 Aralık 2025 tarihli ve 33110 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14106 sayılı EPDK Kurul Kararı ile, 15.12.2015 tarihli ve 29563 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan "Elektrik Dağıtım Şirketlerinin Hedef Kayıp Oranlarının Belirlenmesine İlişkin Usul ve Esaslar"ın 4'üncü maddesinde yer alan hedef kayıp oranı (HKO) hesaplama yöntemi değiştirilmektedir. Düzenleme, bir sonraki yıla ait HKO'nun belirlenmesinde son üç yıla ait gerçekleşen kayıp-kaçak oranlarının (KKO) ağırlıklı ortalamasını (AO) esas almakta ve şirketleri üç performans grubuna ayırmaktadır:

AO değeri Kurul tarafından belirlenen eşik değere (ED) eşit veya ED'nin altında olan şirketlerde HKO, $HKO = ED \cdot (1-s) + AO \cdot s$ formülüyle hesaplanmakta; s katsayısı AO %5 ve altında ise %70, AO %5 ile %6,5 arasında ise metindeki kademeli formüle göre, AO %6,5 ve üzerinde ise %50 olarak uygulanmaktadır.

AO değeri ED'den büyük olup aynı yıllara ilişkin Türkiye ağırlıklı ortalama KKO değerinden küçük veya ona eşit olan şirketlerde HKO, son üç yıl ağırlıklı ortalama KKO'nun 0,97 ile çarpılması suretiyle belirlenmektedir.

AO değeri Türkiye ağırlıklı ortalamasından büyük olan şirketlerde ise HKO, son üç yıl ağırlıklı ortalama KKO'nun 0,96 ile çarpılması suretiyle hesaplanmaktadır. Karar ayrıca Usul ve Esaslar'daki geçici 1'inci maddeyi yürürlükten kaldırmakta ve değişikliklerin 01.01.2026 tarihinde yürürlüğe gireceğini hükme bağlamaktadır.

2.11. EPDK'nın 18.12.2025 Tarihli ve 14043 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 20.12.2025 - 33113)

20 Aralık 2025 tarihli ve 33113 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14043 sayılı EPDK Kurul Kararı ile, doğal gaz piyasasında serbest tüketici olma sınırının 2026 yılı boyunca değiştirilmeksizin uygulanmasına karar verilmektedir. Karar uyarınca, doğal gaz piyasasında serbest tüketici olma sınırına ilişkin olarak 2015 yılı için alınan ve 26.12.2014 tarihli ve 29217 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan

18.12.2014 tarihli ve 5362 sayılı Kurul Kararı (Konut tüketicileri "evsel tüketiciler" için, serbest tüketici olma sınırı 75.000 m³ tür.), 2026 yılı boyunca aynen uygulanmaya devam etmektedir. Böylece serbest tüketici statüsüne geçiş için gerekli yıllık tüketim eşiği 2026 yılı için sabit tutulmakta ve doğal gaz piyasasında tedarikçi seçme hakkının kapsamı korunmaktadır.

2.12. EPDK'nın 18.12.2025 Tarihli ve 14048 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 20.12.2025 - 33113)

20 Aralık 2025 tarihli ve 33113 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14048 sayılı EPDK Kurul Kararı ile, Perakende Satış Tarifesinin Düzenlenmesi Hakkında Tebliğ uyarınca 2026-2030 yılları arasında geçerli olacak Net Kâr Marjı Oranı (NKMO) %2,38 olarak onaylanmaktadır. Bu karar ile görevli tedarik şirketlerinin perakende elektrik satış faaliyetinde uygulayacakları kâr marjı beş yıllık tarife dönemi için sabitlenmekte ve tarife hesaplamalarında bağlayıcı bir parametre haline getirilmektedir.

Düzenleme, perakende satış tarifesinin maliyet bazlı yapısını korurken, görevli tedarik şirketlerinin gelir projeksiyonlarını ve finansal planlamalarını uzun dönemli ve öngörülebilir bir hukuki zemine bağlamaktadır. Aynı zamanda tüketici tarifelerinin oluşumunda kâr unsuru idari takdir alanından çıkarılarak Kurul kararıyla kesinleştirilmektedir.

2.13. EPDK'nın 18.12.2025 Tarihli ve 14053 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 20.12.2025 - 33113)

20 Aralık 2025 tarihli ve 33113 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14053 sayılı EPDK Kurul Kararı ile, doğal gaz piyasasında faaliyet gösteren lisans ve sertifika sahiplerinin 2026 yılında ödeyecekleri katılma payı oranları belirlenmektedir. Karar, 4628 sayılı Kanun'un 10'uncu maddesi ile Doğal Gaz Piyasası Kanunu, Lisans ve Sertifika Yönetmelikleri uyarınca alınmıştır.

Düzenleme uyarınca, doğal gaz piyasasında faaliyet gösteren lisans sahibi şirketlerin 2026 yılında ödeyecekleri katılma payı, 2025 yılı faaliyet dönemine ilişkin düzenlenecek gelir tablolarında yer alan net satış hasılatının %0,05'i (onbinde beş) olarak belirlenmektedir. Sertifika sahibi şirketler için katılma payı oranı ise sıfır olarak tespit edilmektedir. Ayrıca bir katılma payı mükellefi tarafından ödenecek toplam tutarın 289.000.000 TL'yi aşamayacağı hükme bağlanmaktadır. Karar 1 Ocak 2026 tarihinde yürürlüğe girmektedir.

2.14. EPDK'nın 18.12.2025 Tarihli ve 14053 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 20.12.2025 - 33113)

20 Aralık 2025 tarihli ve 33113 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14055 sayılı EPDK Kurul Kararı ile, petrol piyasasında faaliyet gösteren lisans sahiplerinin 2026 yılında ödeyecekleri katılma payı oranları belirlenmektedir. Karar, 4628 sayılı Kanun ve 5015 sayılı Petrol Piyasası Kanunu ile Petrol Piyasası Lisans Yönetmeliği hükümlerine dayanmakta ve piyasa aktörlerinin EPDK bütçesine yapacakları mali katkının hesaplama esaslarını kesinleştirmektedir.

Düzenleme uyarınca, rafinerici, işleme, dağıtıcı, iletim, ihrakiye teslimi, madeni yağ ve depolama lisansı sahibi şirketlerin 2026 yılında ödeyecekleri katılma payı, 2025 yılı faaliyet dönemine ilişkin yıllık gelir tablolarında yer alan net satış hasılatının %0,1'i (binde bir) olarak belirlenmektedir. Taşıma ve bayilik lisansı sahipleri için katılma payı oranı sıfır olarak tespit edilmektedir. Ayrıca katılma payı mükellefinden tahsil edilecek toplam tutarın, belirlenen TCMB döviz kuru esas alınarak hesaplanan 2.000.000 ABD Doları karşılığı TL tutarını aşamayacağı hükme bağlanmaktadır.

2.15. EPDK'nın 18.12.2025 Tarihli ve 14057 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 20.12.2025 - 33113)

20 Aralık 2025 tarihli ve 33113 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14057 sayılı EPDK Kurul Kararı ile, LPG piyasasında faaliyet gösteren lisans sahiplerinin 2026 yılında ödeyecekleri katılma payı oranları belirlenmektedir. Karar, 4628 sayılı Kanun, 5307 sayılı LPG Piyasası Kanunu ve ilgili lisans yönetmeliği hükümlerine dayanmakta ve piyasa aktörlerinin EPDK bütçesine yapacakları mali katkının hesaplama esaslarını kesinleştirmektedir.

Düzenleme uyarınca, LPG dağıtıcı lisansı sahibi şirketlerin 2026 yılında ödeyecekleri katılma payı, 2025 yılı faaliyet dönemine ilişkin yıllık gelir tablolarında yer alan net satış hasılatının %0,1'i (binde bir) olarak belirlenmektedir. LPG otogaz bayilik lisansı sahipleri için katılma payı oranı sıfır olarak tespit edilmektedir. Ayrıca katılma payı mükellefinden tahsil edilecek toplam tutarın, belirlenen TCMB döviz kuru esas alınarak hesaplanan 2.000.000 ABD Doları karşılığı TL tutarını aşamayacağı hükme bağlanmaktadır. Karar 1 Ocak 2026 tarihinde yürürlüğe girmektedir.

2.16. EPDK'nın 18.12.2025 Tarihli ve 14038 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 23.12.2025 - 33116)

23 Aralık 2025 tarihli ve 33116 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14038 sayılı EPDK Kurul Kararı ile, 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu'nun Geçici 7'nci maddesinin ikinci fıkrası kapsamında, lisans sahibi bir tüzel kişinin takvim yılı içinde lisansına kayıtlı olan yıllık elektrik enerjisi üretim miktarının piyasada satabileceği oranının 2026 yılı için %50 olarak uygulanmasına karar verilmektedir.

Bu karar, son yıllarda özellikle yenilenebilir enerji ve depolamalı üretim lisanslarının yaygınlaşmasıyla birlikte ortaya çıkan arz planlaması ihtiyacının bir devamı niteliğindedir. Geçici 7'nci madde, lisans sahibi üretim tesislerinin ürettikleri enerjinin tamamını serbestçe piyasada satabilmelerine sınırlama getirme yetkisini Kuruma vermektedir. 14038 sayılı Karar ile bu sınırlama 2026 yılı için %50 olarak korunmaktadır.

Uygulamada bu düzenleme, özellikle YEKDEM veya ikili anlaşma dışında piyasaya yönelen üreticiler bakımından doğrudan ticari sonuç doğurmaktadır. Lisanslı üretim yapan bir şirket, tesisine kayıtlı yıllık üretim kapasitesinin yalnızca yarısını serbest piyasada satabilmekte; kalan kısmın değerlendirilmesi ise mevcut destek mekanizmaları, ikili anlaşmalar veya portföy içi yönlendirme modelleriyle çözümlenmek zorunda kalmaktadır. Bu durum, 2026 yılı için üretim şirketlerinin satış stratejilerini ve nakit akış projeksiyonlarını doğrudan etkilemektedir.

Kanaatimizce kararın en önemli sektörel etkisi, serbest piyasa likiditesinin kontrollü biçimde yönetilmesine devam edilmesidir. Kurum, bu sınırlama ile piyasa fiyatlarında aşırı dalgalanmayı önlemeyi ve arz güvenliğini dengelemeyi hedeflemektedir. Ancak diğer yandan, özellikle büyük ölçekli üretim portföyüne sahip yatırımcılar açısından ticari esnekliği sınırlayan bir regülasyon alanı yaratmaktadır.

2.17. EPDK'nın 18.12.2025 Tarihli ve 14039 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 23.12.2025 - 33116)

23 Aralık 2025 tarihli ve 33116 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14039 sayılı EPDK Kurul Kararı ile, 2026 yılı için serbest tüketici limiti 500 kWh olarak uygulanmaktadır. Karar, 4628 sayılı Kanun'un 5'inci maddesi ile Elektrik Piyasası Tüketici Hizmetleri Yönetmeliği'nin 41'inci maddesi uyarınca alınmış olup, serbest tüketici statüsüne geçiş için gerekli yıllık tüketim eşliğini kesin biçimde belirlemektedir.

Bu düzenleme ile yıllık tüketimi 500 kWh ve üzerinde olan tüketiciler, 2026 yılı boyunca tedarikçisini seçme hakkına sahip serbest tüketici statüsünde kalmaya devam etmektedir. Böylece elektrik piyasasında perakende satışta rekabet alanı korunmakta; özellikle sanayi, ticarethane ve yüksek tüketimli mesken abonelerinin alternatif tedarikçilere yönelme imkânı sürdürülmektedir.

2.18. EPDK'nın 11.12.2025 Tarihli ve 14029 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 29.12.2025 - 33122)

29 Aralık 2025 tarihli ve 33122 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14030 sayılı Kurul Kararı, Elektrik Piyasası Dengeleme ve Uzlaştırma Yönetmeliği'nin 110 uncu maddesi uyarınca KÜPSM ve KÜPST hesaplamalarında kullanılacak katsayıları 1 Ocak 2026 itibarıyla yeniden belirlemektedir. Karar, piyasa katılımcılarının üretim planından sapmalarının hangi ölçüde tolerans kapsamında kabul edileceğini ve toleransı aşan sapmaların hangi parasal etkiyle karşılaşacağını açık biçimde tanımlamaktadır. Böylece uzlaştırma sisteminde "her sapma değil, toleransı aşan sapma" mali sonuç doğurmaktadır.

Düzenleme, üretim planından sapma hesabında yalnızca bildirilen günlük üretim planını değil, dengeleme güç piyasasında verilen yük alma ve yük atma talimatlarını ve yan hizmetler kapsamında sağlanan frekans kontrol rezervlerini de dikkate almaktadır.

Uygulamada bu karar, görevli tedarik şirketlerinin portföy büyüklüğünü, özel tedarik şirketlerinin müşteri kazanım stratejilerini ve perakende elektrik fiyatlarının rekabet düzeyini doğrudan etkilemektedir.

Kanaatimizce bu karar, 2026'da perakende elektrik piyasasında rekabetin geri çekilmediğini, aksine mevcut serbestleşme seviyesinin korunmaya devam edeceğini göstermektedir.

Kaynak bazında tolerans katsayıları belirlenmekte; rüzgâr santralleri için yüzde 15, güneş santralleri için yüzde 8, depolamalı elektrik üretim tesisleri için yüzde 5, diğer kaynaklar için yüzde 5 ve iletim sisteminden bağlı lisanssız üretim tesisleri için yüzde 20 tolerans öngörülmektedir.

Sapmanın parasal etkisinin hesaplanmasında kullanılan fiyat katsayıları da tesis türüne göre ayrıştırılmaktadır. Depolamalı üretim tesisleri için daha yüksek katsayı uygulanarak sapmanın mali etkisi artırılmakta; iletimden bağlı lisanssız santraller için ise daha düşük katsayıyla daha yumuşak bir etki tasarlanmaktadır. Böylece farklı teknik ve ölçüm koşullarına sahip tesisler arasında orantılı bir risk dağılımı kurulmaktadır.

2.19. EPDK'nın 11.12.2025 Tarihli ve 14030 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 29.12.2025 - 33122)

29 Aralık 2025 tarihli ve 33122 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan, 14030 sayılı Kurul Kararı, Elektrik Piyasası Dengeleme ve Uzlaştırma Yönetmeliği'nin 110 uncu maddesi uyarınca enerji dengesizlik tutarının hesaplanmasında kullanılan "k" ve "l" katsayılarını 1 Ocak 2026 teslim gününden itibaren geçerli olacak şekilde yeniden belirlemektedir.

Karar uyarınca, sistemin enerji açığı yönünde olduğu uzlaştırma dönemlerinde "l" katsayısı 0,03 ve "k" katsayısı 0,06 olarak uygulanmaktadır. Sistem enerji fazlası yönünde olduğunda ise bu katsayılar tersine çevrilmekte; "l" katsayısı 0,06 ve "k" katsayısı 0,03 olarak belirlenmektedir. Sistem dengede olduğunda ise her iki katsayı da 0,03 olarak uygulanmaktadır. Bu katsayılar, üretim veya tüketim planından sapmaların parasal karşılığının hesaplanmasında doğrudan çarpan etkisi yaratmaktadır.

Düzenlemenin temel etkisi, dengesizlik maliyetinin yalnızca sapmanın büyüklüğüne değil, aynı zamanda sistemin o andaki yönüne de duyarlı hale getirilmesidir. Sistem enerji açığı içindeyken üretim planından fazla üretim yapan veya tüketimini azaltan katılımcılar daha avantajlı bir katsayıyla karşılaşmakta; sistem enerji fazlası içindeyken ise tam tersi yönde davranan katılımcıların dengesizlik maliyeti daha yüksek katsayıyla hesaplanmaktadır. Böylece piyasa katılımcılarının sistem ihtiyacına uygun davranışları ekonomik olarak teşvik edilmektedir.

2.20. EPDK'nın 25.12.2025 Tarihli ve 14082 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 30.12.2025 - 33123)

30 Aralık 2025 tarihli ve 33123 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14082 sayılı Kurul Kararı ile Enerji Piyasası Bildirim Sistemi Kullanım Talimatında yer alan bildirim yükümlülük tablolarında değişiklik yapılmaktadır. Karar, doğal gaz, petrol ve LPG piyasalarında faaliyet gösteren piyasa katılımcılarının bildirim yükümlülüklerinin kapsamını ve içeriğini güncellemektedir.

Düzenleme kapsamında, Doğal Gaz Piyasası Bildirim Yükümlülük Tablosu, Petrol Piyasası Bildirim Yükümlülük Tablosu ve LPG Piyasası Bildirim Yükümlülük Tablosu revize edilmekte; böylece hangi piyasa faaliyetlerinin, hangi periyotlarda ve hangi veri setleriyle Bildirim Sistemi'ne raporlanacağı yeniden tanımlanmaktadır. Karar yayımı tarihinde yürürlüğe girmekte ve uygulanmasından EPDK Başkanı sorumlu olmaktadır.

Bu değişiklik, özellikle çoklu piyasada faaliyet gösteren şirketler açısından uyum süreçlerinin güncellenmesini gerektirmekte; bildirim altyapısı, veri toplama organizasyonu ve iç denetim mekanizmalarının yeni tablolara göre yeniden yapılandırılmasını zorunlu kılmaktadır. Tecrübemize göre, bildirim esas veri kalitesinin artırılması ve gecikmesiz raporlama kapasitesi, idari yaptırım riskinin azaltılmasında kritik önem taşımaktadır.

2.21. EPDK'nın 25.12.2025 Tarihli ve 14104 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 30.12.2025 - 33123)

30 Aralık 2025 tarihli ve 33123 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan 14104 sayılı Kurul Kararı ile, 2026 yılında doğal gaz dağıtım şirketlerinin uygulayacağı bağlantı, güvence, sayaç ve iç tesisat işlem bedelleri ülke genelinde standart ve üst sınır niteliğinde yeniden belirlenmektedir. Karar, özellikle yeni abonelik süreçlerinde ve sayaç değişimlerinde tüketiciden talep edilebilecek bedellerin sınırlarını netleştirmekte ve uygulamada yeknesaklık sağlamaktadır.

Karar uyarınca abonelik bağlantı bedeli 8.066 TL, ilave abonelik bağlantı bedeli metrekare başına 7.016 TL olarak tespit edilmektedir. Bağlantı kontrol ve onay bedeli ilk 100 metre için 4.549 TL, ilave her metre için 29 TL olarak uygulanmaktadır. Güvence bedelleri de cihaz türüne göre ayrıştırılmakta; kombi için 4.097 TL, soba için 3.599 TL, merkezi sistem için 3.599 TL, ocak için 249 TL, şofben için 498 TL olarak belirlenmektedir. Ön ödemeli sayaç değişim bedeli 2.136 TL, sayaç açma-kapama bedeli 206 TL, servis kutusu söküm bedeli ise 1.814 TL düzeyinde tespit edilmektedir.

İç tesisat işlem bedelleri de sayaç tipine göre kademelendirilmekte; G4-G6 sayaçlar için 363 TL, G10-G25 için 680 TL, G40-G65-G100 için 1.351 TL, G160-G250-G400 için 2.060 TL, G400'den büyük sayaçlar için 2.776 TL olarak uygulanmaktadır. Ayrıca kolon hattı proje bedeli 363 TL, ön proje bedeli 121 TL olarak belirlenmektedir. Böylece özellikle büyük tüketimli abonelere yönelik proje ve tesisat maliyetleri de açık biçimde standardize edilmektedir.

Kararın devamında, tüm bu bedellerin dağıtım şirketlerinin internet sitelerinde erişim kısıtı olmaksızın ve kolay ulaşılabilir biçimde yayımlanması zorunlu kılınmaktadır. Bu düzenleme, tüketicilerin abonelik öncesinde maliyetleri önceden görebilmesini sağlayarak şeffaflığı artırmaktadır. Ayrıca belirlenen bedellerin KDV hariç olduğu hüküm altına alınmakta; fiili tahsilatta yürürlükteki KDV ayrıca eklenmektedir.



2.22. EPDK'nın 25.12.2025 Tarihli ve 14185 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 30.12.2025 - 33123)

EPDK'nın 30 Aralık 2025 tarihli ve 14185 sayılı Kurul Kararı ile, 2026 yılında doğal gaz piyasasında faaliyet gösterecek şirketler için asgari sermaye tutarları yeniden belirlenmektedir. Karar, Doğal Gaz Piyasası Lisans Yönetmeliği'nin 47 nci maddesi uyarınca lisans sahiplerinin mali yeterliliğini teminat altına almakta ve 2025 yılı yeniden değerlendirme oranı olan %25,49 artış esas alınarak güncellenmektedir.

2026 yılı için belirlenen asgari sermaye tutarları, lisans türüne göre farklılaştırılmaktadır. İthalat lisansı için asgari sermaye 89.058.196 TL, depolama lisansı için 446.114.026 TL, LNG depolama (75.000 m³e kadar kapasiteli tesisler) için 107.001.523 TL olarak belirlenmektedir. Toptan satış lisansı için temel asgari sermaye 89.058.196 TL olup, üretim şirketleri bakımından bu tutarın %50'si esas alınmaktadır. OtoLNG toptan satış faaliyetleri için 16.461.772 TL, ihracat lisansı için 46.916.036 TL asgari sermaye öngörülmektedir.

Şehir içi ve ulaştırma segmentine yönelik faaliyetlerde ise CNG satış, CNG iletim ve dağıtım ve OtoCNG lisanslarının her biri için asgari sermaye 8.905.828 TL olarak tespit edilmektedir. Doğal gaz iletim lisansı için 446.114.026 TL, LNG iletim lisansı için 22.388.012 TL asgari sermaye şartı getirilmektedir. Sıvılaştırma lisansı sahipleri için de genel sıvılaştırma faaliyetlerinde 446.114.026 TL, günlük azami 10.000 m³ kapasiteli LNG sıvılaştırma tesisleri için ise 107.001.523 TL asgari sermaye öngörülmektedir.

Söz konusu Karar ile, 2026 yılı itibarıyla doğal gaz piyasasında faaliyet gösterecek tüm lisans sahiplerinin mali yeterlilik eşikleri önemli ölçüde yükseltilmekte, özellikle iletim, depolama ve sıvılaştırma gibi altyapı yoğun segmentlerde yüksek sermaye gereksinimi korunmaktadır.

3. NÜKLEER DÜZENLEME KURULU KARARLARI

3.1. NDK'nın 19.11.2025 Tarihli ve 2025-58/03 Sayılı Kurul Kararı (R.G. 03.12.2025 – 33096)

3 Aralık 2025 tarihli ve 33096 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Nükleer Düzenleme Kurumu Kurul Kararı, radyoaktif atık tesislerine ilişkin yıllık raporların biçim ve içeriğini belirlemeye yönelik bir düzenleyici işlemdir. Karar, Nükleer Düzenleme Kurumu'nun teşkilat ve görevlerine ilişkin 95 sayılı Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile ikincil mevzuatta yer alan açık yetkilendirme hükümlerine dayanmaktadır.

Kararın hukuki dayanağını, 95 sayılı Nükleer Düzenleme Kurumu'nun Teşkilat ve Görevleri Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesinin 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi ile aynı Kararnamenin 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (ç) bendi ve 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi oluşturmaktadır. Ayrıca 7/7/2022 tarihli ve 31889 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Radyoaktif Atık Tesislerine İlişkin Yetkilendirmeler ve Güvenlik İlkeleri Yönetmeliğinin 36 ncı maddesinin üçüncü fıkrasının (c) bendi de kararın dayanakları arasında yer almaktadır.

Söz konusu yönetmelik hükmü uyarınca, radyoaktif atık tesislerini işleten kuruluşların Nükleer Düzenleme Kurumuna sunmakla yükümlü oldukları yıllık işletme raporu, radyoaktif atık yönetimi raporu, radyoaktif salım raporu, çevresel radyolojik izleme raporu ve kişisel doz ile radyasyon ölçüm raporlarının hazırlanmasına ilişkin usul ve esasların Kurul tarafından belirlenmesi öngörülmektedir.

Bu çerçevede Kurul Kararı, radyoaktif atık tesislerini işleten kuruluşların Nükleer Düzenleme Kurumuna sunacakları yıllık raporların kapsamını, içeriğini ve sunum formatını belirleyerek, idarenin denetim ve gözetim yetkisinin kullanılmasında yeknesaklık sağlamayı amaçlamaktadır. Böylece farklı tesislerden Kuruma sunulacak raporların karşılaştırılabilir ve düzenli bir biçimde hazırlanması güvence altına alınmıştır.



4. ENERJİ UYUŞMAZLIKLARI YARGI KARARLARI

YARGITAY

3. HUKUK DAİRESİ

Esas No: 2025/1955 E.

Karar No: 2025/5747 K.

Karar Tarihi: 01.12.2025

I. DAVA

Davacı vekili; müvekkilinin kaçak elektrik kullanmamasına rağmen kullandığı iddiasıyla elektrik cezası tahakkuk edildiğini, müvekkili hakkında 67.136,41 TL tutarında tutanak nedeniyle Şanlıurfa 1. İcra Dairesinin 2019/19366 E., 39.180,22 TL tutarında tutanak nedeniyle Şanlıurfa 4. İcra Müdürlüğünün 2021/18067 E., 10.151,62 TL tutarında tutanak nedeniyle Şanlıurfa 4. İcra Müdürlüğünün 2020/12688 E., 840.962,49 TL tutarında tutanak nedeniyle Şanlıurfa 1. İcra Müdürlüğünün 2021/31860 E. sayılı dosyaları ile icra takibi başlatıldığını belirterek, müvekkilinin söz konusu talepler nedeniyle davalı şirkete borçlu olmadığını tespitini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili; davacıya ait yerde yapılan kontrolde kaçak elektrik kullanımının tespit edildiğini, buna ilişkin olarak Kaçak/Usulsüz Elektrik Kullanım Tespit tutanağı tutulduğunu akabinde tutanağa istinaden kaçak elektrik tahakkuku yapıldığını, yapılan tahakkukun... Müşteri Hizmetleri Yönetmeliğine ve... kurul kararlarına uygun olarak yapıldığını savunarak, davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; kesin süre içerisinde ibraz edilen delil bulunmadığından ön inceleme duruşmasında davalı şirkette bulunan davaya konu alacağa ilişkin kaçak elektrik tespit tutanağı, abone denetim/kontrol formları, kaçak tahakkuk ve ek tüketim hesaplama raporları, kaçak kayıt dökümüne ilişkin delillere dayanmaktan davalı şirketin vazgeçmiş sayılmasına karar verildiği, davalı şirketin, dava konusu takip dayanağı alacağının Elektrik Piyasası Tüketici Hizmetleri Yönetmeliği hükümlerine uygun düzenlenmiş kaçak elektrik kullanım tespit tutanağına veya

başkaca tahakkuk nedenlerine dayandığının ispat edilemediği, 29.09.2022 tarihli celsede verilen 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 139/1-ç maddesi gereği davalı şirketin delile dayanmaktan vazgeçilmiş sayılmasına karar verilmesinin karşı taraf için usulü kazanılmış hak teşkil ettiği, ıslah dilekçesinde belirtilen arttırım miktarının dikkate alındığı gerekçesiyle; davanın kabulüne, davacının Şanlıurfa 1. İcra Müdürlüğünün 2019/19366 E., 4. İcra Müdürlüğünün 2021/18067 E., 4. İcra Müdürlüğünün 2020/12688 E., 1. İcra Müdürlüğünün 2021/31860 E. sayılı icra takip dosyaları nedeniyle davalı şirkete borçlu olmadığını tespitine karar verilmiş; karara karşı, süresi içinde davalı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararıyla; İlk Derece Mahkemesi kararının usul ve yasaya uygun olduğu gerekçesiyle, istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiş; karara karşı, süresi içinde davalı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili; delil sunma hakkının kısıtlandığını, delillerin geç sunulmasının davayı uzatma amacını taşımadığını, hukuki dinlenilme hakkının ihlal edildiğini, hâkimin davayı aydınlatma görevine aykırı olduğunu, kısmi dava açılmasının usul ve yasaya aykırı olduğunu, kaçak tespit tutanağının olduğunu ileri sürerek; kararın bozulmasını istemiştir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, davalı tarafından elektrik aboneliği hakkında başlatılan icra takipleri nedeniyle borçlu olmadığına tespiti istemine ilişkindir.

Uyuşmazlıkta taraflar HMK m.189 uyarınca, kanunda belirtilen süre ve usule uygun olarak ispat hakkına sahiptir. İspat yükü ise HMK m.190/1 uyarınca, kanunda özel bir düzenleme bulunmadıkça, iddia edilen vakiya bağlanan hukuki sonuçtan kendi lehine hak çıkaran tarafa aittir. Uyuşmazlık taraflar HMK m.194/1 uyarınca dilekçeler safhasında süresinde verecekleri dilekçeler ile dayandıkları vakıaları, ispata elverişli şekilde somutlaştırmalı ve delillerini de bildirmelidir.

Yazılı yargılama usulüne tabi davalar bakımından 6100 sayılı HMK m.119/1-f maddesinde davacının talebine esas olan her bir vakıanın hangi delillerle ispat edileceği, aynı kanunun 126/1-e maddesinde ise davalı bakımından savunmanın dayanağı olarak ileri sürülen her bir vakıanın hangi delillerle ispat edileceğinin bildirilmesi gerektiği belirtilmiş olup yine aynı kanunun 141. maddesinde davacının, cevaba cevap davalının ikinci cevap dilekçeleri ile serbestçe iddia veya savunmalarını genişletip değiştirebileceği, dilekçelerin karşılıklı verilmesinden sonra davacının iddiasını davalının savunmasını genişletip değiştiremeyecekleri belirtilmiştir.

HMK m.145 uyarınca davada taraflar kanunda belirtilen süreden sonra delil gösteremezler. Ancak bir delilin sonradan ileri sürülmesi yargılamayı geciktirme amacı taşııyorsa veya süresinde ileri sürülebilmesi ilgili tarafın kusurundan kaynaklanıyorsa, mahkeme o delilin sonradan gösterilmesine izin verebilir. HMK m.139 /1-ç uyarınca dilekçeler safhasının tamamlanmasından sonra ön inceleme duruşma günü belirlenerek taraflara ön inceleme duruşma günü için " davetiyenin tebliğinden itibaren iki haftalık kesin süre içinde tarafların dilekçelerinde gösterdikleri, ancak henüz sunmadıkları belgeleri mahkemeye sunmaları veya başka yerden getirtilecek belgelerin getirtilebilmesi amacıyla gereken açıklamayı yapmaları,

bu hususların verilen süre içinde yerine getirilmemesi hâlinde o delile dayanmaktan vazgeçmiş sayılacaklarına karar verileceği" ihtarata içerir şekilde tebliğ yapılır. HMK m.195 uyarınca ise tarafların ellerinde bulunmayan ve incelenmesine karar verilen delillerin getirilmesi için, mahkemeye ilgili resmî makam ve mercilerle üçüncü kişilere bu husus bildirilir. Mahkemeye getirilmesi mümkün olmayan deliller, bulunduğu yerde incelenebilir veya dinlenebilir.

Somut olayda davalı tarafından davacı hakkında kaçak ve usulsüz olarak elektrik kullanmadan dolayı icra takibi yapılması üzerine alacaklı davalıya bu miktarda borçlu olmadığına yönelik menfi tespit davası davacı tarafından açılmakla alacağın varlığını ve miktarını ispat yükü davalı taraftadır. Davalı taraf cevap dilekçesinde varlığını bildirdiği, davacı hakkında düzenlediğini iddia edip elinde bulundurduğu kaçak ve usulsüz elektrik kullanma tutanağını dayanakları olan belge ve kayıtları ile birlikte dilekçeler safhasında sunulmadığından mahkemeye ön inceleme duruşmasına hazırlık tensip tutanağı ile davalı tarafa HMK m.139 /1-ç uyarınca " davetiyenin tebliğinden itibaren iki haftalık kesin süre içinde tarafların dilekçelerinde gösterdikleri, ancak henüz sunmadıkları belgeleri mahkemeye sunmaları veya başka yerden getirtilecek belgelerin getirtilebilmesi amacıyla gereken açıklamayı yapmaları, bu hususların verilen süre içinde yerine getirilmemesi hâlinde o delile dayanmaktan vazgeçmiş sayılacaklarına karar verileceği " meşruhatını içerir şekilde 29.07.2022 tarihli tensip zaptı davalı şirket ve vekiline kaçak elektrik kullanımına ilişkin bilgi ve belgelerin mahkemeye sunulması için 2 haftalık kesin süre verildiği hususu usulüne uygun olarak tebliğ edilmiştir.

Uyuşmazlıkta davacı hakkında kaçak elektrik tutanağı düzenlendiği savunmasında bulunan davalı ... olup bu tutanak ve eklerini kendisine verilen yasal sürede mahkeme incelemesine sunması gerekir. Davalı şirket özel hukuk kurallarına tabi olmakla resmî makam ve mercilerden olmadığı gibi kendi çalışanları tarafından düzenlendiğini bildirdiği kaçak elektrik kullanma tutanak işleminde üçüncü kişide sayılmayacağına göre bu durumun HMK m.195 kapsamında değerlendirilmesi de mümkün değildir.

Mahkemeler önlerine gelen uyuşmazlıkları makul sürede sonuçlandırıp karar vermelidir. Yargılamaların makul sürede yapılması Anayasamızın 36. ve AİHS 6. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkının kapsamındadır. HMK m.30 uyarınca hâkim, yargılamanın makul süre içinde ve düzenli bir biçimde yürütülmesini ve gereksiz gider yapılmamasını sağlamakla yükümlüdür.

Kaçak elektrik kullanımını ispat yükü davada alacaklı olduğunu iddia eden davalı tarafta olup kanıtlama yükü üzerinde olan davalı tarafın kaçak elektrik kullanımına ilişkin tespit tutanak ve eklerinin varlığının savunulmasına rağmen yapılan kesin süreli ihtaratlara rağmen mahkemeye ısrarla sunulmaması nedeniyle davalı şirketin bu delillere dayanmaktan vazgeçmiş sayılarak karar verildiğinden davalı vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile kararın onanmasına karar verilmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle; Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA, 01.12.2025 tarihinde oy çokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY

Dava, kaçak elektrik kullanılması sonucu girilen icra takipleri nedeniyle borçlu olunmadığının tespiti istemidir. Mahkemece davanın ispatlanamaması nedeniyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

6100 sayılı Kanunun 139/1-ç maddesinde, "Davetiyenin tebliğinden itibaren iki haftalık kesin süre içinde tarafların dilekçelerinde gösterdikleri, ancak henüz sunmadıkları belgeleri Mahkemeye sunmaları veya başka yerden getirtilecek belgelerin getirtilebilmesi amacıyla gereken açıklamayı yapmaları, bu hususların verilen süre içinde yerine getirilmemesi hâlinde o delile dayanmaktan vazgeçmiş sayılacaklarına karar verileceği" çıkarılacak davetiyede ihtar edileceği düzenlenmiştir.

Yerel Mahkemece, ispat yükünün davalıda olduğu belirlenerek davalı vekiline verilen kesin süre içerisinde kaçak elektrik kullanımına ilişkin belgeler sunulmaması nedeniyle davanın kabulüne karar verilmiştir. Yerel Mahkeme, davalının HMK 195. maddesi uyarınca elinde bulunan belgeleri sunması gerektiğini belirtmiştir.

Öncelikle tarafın HMK 139/1-ç maddesinde tarafın elinde bulunan belgeyi sunması veya başka yerden getirtilecek belgelerin getirtilebilmesi amacıyla gereken açıklamayı yapması gerekmektedir. Yine HMK 195/1. maddeye göre, "Tarafların ellerinde bulunmayan ve incelenmesine karar verilen delillerin getirilmesi için, Mahkemece ilgili resmî makam ve mercilerle üçüncü kişilere bu husus bildirilir. Mahkemeye getirilmesi mümkün olmayan deliller, bulunduğu yerde incelenebilir veya dinlenebilir."

Kanuna göre, taraflar ellerinde bulunan delilleri sunmak, ellerinde bulunmayan delillerin ise nerede bulunduğuna ilişkin bilgi vermek durumundadırlar. Tarafların ellerinde bulunmayan delillerin incelenmesine karar verilmesi durumunda, Mahkemece ilgili resmî makam ve mercilerle, üçüncü kişilere delillerin getirilmesi için, gerekli bildirim yapılacaktır.

Mahkemece delilleri sunma aşaması beklenmeden tensiple davalı şirkete müzekkere yazılarak kesin süre verilmiştir. Ön inceleme duruşmasında mahkemece taraflara delillerini sunmak üzere tekrar kesin süre verilmiştir.

HMK 145. maddeye göre, “Taraflar, Kanunda belirtilen süreden sonra delil gösteremezler. Ancak bir delilin sonradan ileri sürülmesi yargılamayı geciktirme amacı taşımıyorsa veya süresinde ileri sürülememesi ilgili tarafın kusurundan kaynaklanmıyorsa, Mahkeme o delilin sonradan gösterilmesine izin verebilir.”

Dosya kapsamı ile davacı hakkında pek çok kaçak elektrik tutanağı düzenlendiği, hakkında birçok icra takibi başlatıldığı, mahkemenin davalı şirketten müzekkere ile belgeleri istediği, HMK 195. madde uygulamasının seçildiği, yargılama aşamasında müzekkereye cevap verilmesine rağmen davalı vekili tarafından süresinde belgeler sunulmaması nedeniyle davanın ispatlanmadığının kabulü yerinde olmadığı, duruşmanın uzamasına sebebiyet verilmediği, yukarıda açıklanan usul kurallarının ihlal edildiği, Mahkemece delillerin değerlendirilmesi gerektiği düşüncesinde olduğumuzdan sayın çoğunluğun görüşüne katılmıyoruz.



DİYARBAKIR
BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ
6. HUKUK DAİRESİ
Esas No : 2023/37
Karar No : 2025/1357
Karar Tarihi: 04/12/2025

TARAFLARIN İDDİA VE SAVUNMALARININ ÖZETİ:

Davacı vekili; müvekkilinin 22/01/2015 tarihinde ... abone numaralı başvuru ile ...parselde, 990 kW kurulu gücünde lisanssız elektrik üretimi yapılması amacıyla güneş enerji santrali kurmak için davalıya ilgili mevzuat gereğince başvuru yapıldığını, başvurunun yapıldığı tarihte yürürlükte olan Elektrik Piyasasında Lisanssız Elektrik Üretimine İlişkin Yönetmelik uyarınca davalı şirket başvuruyu değerlendirmeye almakla yükümlü olmasına rağmen müvekkilinin başvurusu değerlendirilmediğini ve sonuçsuz bırakıldığını, davalı yanın bağlantı anlaşması imzalanması öncesi uyması gereken tüm sorumlulukların mevzuat hükümlerince kesin ve yoruma kapalı olarak belirlendiğini, davalı tarafın müvekkilinin başvurusu hakkında herhangi bir işlem yapmamasının hukuka aykırı olduğunu beyan ederek; davalı şirketin, müvekkilinin 22/01/2015 tarihli başvuru ile...parselde 990 kW kurulu gücünde güneş enerji santrali kurmak için yapmış olduğu başvuruya ait izin talebinin reddedilmesinin hukuka aykırılığının tespiti ile söz konusu başvurularda esas çağrı mektuplarının taraflarına verilmesine ve izin talebinin reddedildiği tarihten çağrı mektubunun verildiği tarihe kadar ki sürede mahrum kalınan gelirin ödenmesine, şayet söz konusu izinlerin verilmesi teknik ve hukuki olarak imkansız hale gelmiş ise dava konusu edilen güneş enerji santrallerini faaliyete geçirilememesinden ötürü mahrum kalınan gelirden fazlasına ilişkin tüm haklar saklı kalmak üzere şimdilik 1.000,00 USD'nin dava tarihinden itibaren işletilecek avans faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

Davalı vekili; zamanaşımı ve sözleşme yapma borcu sorumluluğu yönünden itirazları bulunduğunu, davacı tarafından müvekkili şirkete 22/01/2015 tarihinde lisanssız elektrik üretimine yönelik başvuru yaptığını beyan ettiğini, başvuru tarihi üzerinden yaklaşık altı yıl geçtiğinden söz konusu davanın zamanaşımı yönünden reddi gerektiğini, dava konusu olayın olsa olsa haksız fiil kapsamında değerlendirilmesi gerektiğini, haksız fiillerde zamanaşımını düzenleyen 6098 sayılı TBK'nun 72. maddesi uyarınca zamanaşımının 2 yıl olduğunu, İsviçre Federal Mahkemesinin de culpa in contrahendo sorumluluğunun haksız fiillere ilişkin zamanaşımı süresine tabi olduğu yönünde kararlar verdiğini, müvekkili şirketin 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanununa dayanılarak hazırlanan Elektrik Piyasası Tüketici Hizmetleri Yönetmeliği ve bu yönetmelikteki hükümlere göre düzenlenen perakende satış sözleşmesine göre elektrik dağıtım faaliyetini yürüttüğünü, davacı tarafından müvekkili şirket aleyhine ikame edilen davanın usul ve yasaya aykırı hukuki dayanaktan yoksun olduğunu, açılan davanın zamanaşımına uğradığını, müvekkilinin husumetinin bulunmadığını, husumetin Türkiye Elektrik İletim A.Ş.'ye yöneltilmesi gerektiğini belirterek davanın reddini savunmuştur.

İLK DERECE MAHKEMESİ KARARININ ÖZETİ:

İlk Derece Mahkemesince yapılan yargılama sonucunda; somut olayda "sözleşme öncesi" sorumluluk şartlarının oluşmadığı, işbu somut olaya sözleşmeye uygulanan zamanaşımı süresinin değil ancak haksız fiile uygulanan zamanaşımı sürelerinin uygulanabileceği, davacının davalı nezdinde yapılan başvurunun reddi hususunun ancak haksız fiil sorumluluğu olarak değerlendirilebileceği, davalının zamanaşımı itirazı da bu kapsamda ele alınacak olup haksız fiillerde zamanaşımı 6098 sayılı TBK'nun 72. maddesi hükmünde "Tazminat istemi, zarar görenin zararı ve tazminat yükümlüsünü öğrendiği tarihten başlayarak iki yılın geçmesiyle zamanaşımına uğrar" şeklinde düzenleme yer aldığı, davacının başvurusuna davalı tarafından verilen 22/01/2015 tarihli ret cevabı bulunmakta olup zamanaşımı süresinin davalı kurumca verilen ret yazı cevabı üzerinden başlayacağı, bu tarih üzerinden 2 yıl geçtikten sonra işbu davanın açılmış olduğu, sonuç itibarı ile de haksız fiil sorumluluğu kapsamında değerlendirilen bu uyuşmazlığın zamanaşımı süresinin dolmuş olduğu gerekçesiyle; davanın zamanaşımı nedeniyle reddine karar verilmiştir. Karara karşı, davacı vekili tarafından istinaf kanun yoluna başvurulmuştur.

İLERİ SÜRÜLEN İSTİNAF SEBEPLERİ:

İstinaf kanun yoluna başvuran davacı vekili; İlk Derece Mahkemesinin değerlendirmesinin isabetsiz olduğunu, davalı tarafın sorumluluğunun culpa in contrahendo kapsamında olduğunu, aksi yöndeki kararın hatalı olduğunu, somut olayda tarafların bağlantı anlaşması yapmak üzere kanundan kaynaklanan bir başvuru ve kabul süreci yürütmesi karşısında sözleşme öncesi sorumluluk kurumu ilk akla gelen hukuki kurum olmaktadır İlk Derece Mahkemesince haksız fiil sorumluluğunun tercih edilmesinin hem zorlayıcı bir yorum olduğunu hem de 6098 sayılı TBK'nun 60. maddesindeki zarar görene en iyi giderim imkânı sağlayan sorumluluk sebebine göre karar verileceği hükmüne aykırı olduğunu, davalı şirketin hakim

durumun kötüye kullanılması suretiyle müvekkili ile dava konusu güneş enerji santral kurulumu için gerekli olan izni (bağlantı anlaşmasına çağrı mektubu) vermeyerek, kendisi ile bağlantı anlaşmasını imzalanmasını engellediğini ve müvekkilinin güvenini boşa çıkardığını, Yargıtay içtihatlarıyla da kabul gören, edim yükümlülüğünden bağımsız borç ilişkisi olan güven ilişkisinin, sözleşmenin hazırlık aşamasında geliştiğini ve davalı şirket tarafından dürüstlük kuralına aykırı olarak bu davranış yükümlerinin ihlal edilmesi ile müvekkilinin zarara uğradığını, davanın zamanaşımına uğramadığını beyan ederek istinaf isteminde bulunmuştur.

Davalı vekili istinafa cevap dilekçesinde; İlk Derece Mahkemesince verilen kararın isabetli bir karar olduğunu ve davacının istinaf dilekçesinde dile getirdiği hususların tamamına cevap dilekçesinde yer verildiğini beyan ederek istinaf isteminin esastan reddine karar verilmesini talep etmiştir.

DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ, HUKUKİ SEBEPLER VE GEREKÇE:

6100 sayılı HMK'nın 355. maddesi uyarınca, istinaf sebepleri ve kamu düzeni ile sınırlı olarak yapılan istinaf incelemesi sonunda; Dava, davacının lisanssız elektrik üretimine ilişkin yönetmelik gereğince kurmak istediği güneş enerjisi santrali başvurusu talebinin davalı kurum tarafından haksız reddedildiği iddiasıyla davacının ret sebebiyle oluştuğu ileri sürülen muarazanın giderilmesi ve zararının tazmini istemine ilişkindir.

Uyuşmazlık, davacının güneş enerji santrali kurmak amacıyla davalıya yapmış olduğu başvurunun davalı tarafından reddedilmesinin hukuka uygun olup olmadığı, taraflar arasındaki ilişkinin hukuki nitelendirmesinin ne olduğu ve bunun doğal sonucu olarak olaya uygulanması gereken zamanaşımı süresinin ne kadar olduğu ile davanın zamanaşımına uğrayıp uğramadığı noktasında toplanmaktadır.

Davacı tarafça açılan davanın zamanaşımına uğrayıp uğramadığına karar verilebilmesi için öncelikli olarak taraflar arasındaki hukuki ilişkinin mahiyetinin belirlenmesi zorunluluk arz etmektedir.

Taraflara yüklenecek olan borçların kaynaklarından maksat, bir borcun meydana gelmesine, doğmasına sebep olan vakialardır. Borçların kaynakları çeşitli açılardan gruplandırılabilir. Borç kaynakları, borcun doğumunda iradenin rolüne göre iki ana gruba ayrılır. Borç ilişkisinin iradeye bağlı olduğu haller ve borç ilişkisinin doğumunun iradeye bağlı olmadığı hallerdir.

Borcun iradeye dayanması halinde, doğan borç ya bu iradenin arzu ettiği sonucun meydana gelmesi şeklinde olur ki, buna hukuki muameleden doğan borçlar denir. Tek taraflı hukuki muamelelerden doğan borçlar varsa da bu açıdan en önemli borç kaynağı akitlerdir. Diğer bir halde borç, iradenin kusurlu olması dolayısıyla başkasına ika edilen zararı tazmin borcu doğurması şeklinde olur ki buna da haksız fiilden doğan borçlar denir ve bu borcu doğuran kaynak haksız fiildir.

Borcun doğumunun iradeye dayanmaması halinde borç, ya bir şahsın malvarlığının diğer bir şahsın malvarlığı aleyhine haklı bir sebep olmaksızın zenginleşmesi yüzünden doğar ve bu sebepsiz zenginleşmenin bertaraf edilmesi gayesini güder ki buna sebepsiz zenginleşmeden doğan borçlar ve bunun kaynağına da sebepsiz zenginleşme denir. Yahut borç doğrudan doğruya kanunun yüklediği bir mükellefiyet şeklinde tezahür eder. Aile hukukunda nafaka borcu böyledir. Bu borçlara ise kanundan doğan borçlar denmekte ve kaynağı da kanun olarak gösterilmektedir.

Hukuki muamele, hukukun muameleyi yapanın arzusuna uygun hukuki sonuç bağladığı irade beyanıdır. Hukuki muamele ile arzu edilen sonuç bir borcun doğumu ise, borç doğuran bir muamele veya daha kısa bir ifade ile borçlanma muamelesi söz konusu olur.

Sorumluluk hukukunda haksız fiil denilen genel davranış kurallarına aykırılık ile önceden mevcut bir borca aykırılık farklı rejimlere tabidir. Alacaklı için çok kere, borca aykırılık hükümlerine başvurabilmek haksız fiil hükümlerinden daha avantajlıdır. İşte özellikle Alman doktrininden ve uygulamasından kaynaklanan ve bazıları İsviçre ve Türk doktrininde ve uygulamasında da taraftar bulan bir dizi teori, özel ve yakın bazı ilişkiler dolayısıyla birbirlerine zarar verenleri, ortada geçerli bir sözleşme bulunmamasına rağmen, haksız fiil hükümleri yerine, sanki bir sözleşme varmış gibi borca aykırılık hükümlerine tabi tutmaktadır. Bu teorilerden dolayı, sözleşmeden dolayı sorumluluk ile sözleşme dışı sorumluluk arasındaki sınır eski kesinliğini ve belirliliğini kaybetmiştir.

Hemen hemen tümü dürüstlük kuralına dayandırılan bu teorilerden birisi "culpa in contrahendo" sorumluluğudur. Culpa in contrahendo, sözleşme görüşmeleri sırasındaki kusurlu davranışı ifade eder. Bundan doğan zararların tazmini talebinin haksız fiil hükümlerine mi borca aykırılık hükümlerine mi tabi olacağı tartışmalıdır.

Culpa in contrahendo sorumluluğun kaynakları yönünden spesifik olaylar değerlendirildiğinde; olaya "sözleşme görüşmelerinden doğan sorumluluk" kurallarıyla bakılması gerektiğinde kuşku ve duraksamaya yer olmamalıdır. Gerçekte de; sözleşme bir süreçtir. Bir anda kurulup meydana gelen hukuki bir işlem değildir. Sözleşme kurulmadan önce taraflar sözleşmenin muhtevası, şartları, içerdiği hak ve yükümlülükler üzerinde görüşmeler yaparlar; bu görüşmeler kısa veya uzun sürebilir. Görüşmelerin başlamasıyla görüşmeciler arasında hukuki bir ilişki kurulur. Bu ilişki sözleşme benzeri bir güven ilişkisidir.

Güven ilişkisi 4721 sayılı TMK m. 2/1'de düzenlenmiş bulunan dürüstlük kuralına dayanır. Buna göre, görüşmeler esnasında görüşmecilerin sözleşmenin muhtevası ve şartları hakkında birbirlerini aydınlatması, dürüstlük kuralına uygun davranması, birbirlerinin kişilik ve mal varlığı değerlerine zarar vermemek için gerekli özeni göstermesi, koruma yükümlülüklerine uyması gerekir. Görüşmeciler bu yükümlülüklerle kusurlu olarak aykırı davranıp, görüşmelerin başlamasıyla aralarında kurulmuş bulunan güven ilişkisini ihlal ettikleri takdirde bundan doğan zarardan sorumludurlar. O halde, sözleşme görüşmelerinden kaynaklanan uyuşmazlığın; haksız fiil kurallarına göre değil, sözleşme hukuku çerçevesinde çözülmesi gerektiği kuşkusuzdur (Yargıtay HGK'nun 13/02/2013 tarih ve 2012/13-1220 E., 2013/239 K. sayılı; 01/12/2010 tarih ve 2010/13-593 E., 2010/623 K. sayılı kararı).

Somut olaya bakıldığında, elektrik dağıtım ve tedarik hizmetinin kamu hukukundan kaynaklı kamu hizmeti olma özelliği vardır. Kamu kuruluşları tarafından sözleşme ile yetkilendirilen özel hukuk tüzel kişilerinin sundukları hizmetin tekel olma özelliği dikkate alındığında hizmet talep eden kişilerle sözleşme yapma zorunluluklarının olduğu kabul edilmelidir. Bu husus sözleşme özgürlüğünün istisnasını oluşturmaktadır. Davalı şirket özel hukuk tüzel kişisi olsa da yaptığı işin kamu hizmeti olduğu, kamu hizmeti kapsamına giren tüzel kişilerin sözleşmelerin tarafını seçme konusunda özel hukuktaki gibi serbestiye sahip olmadığı, sözleşme tarafını ya ihale yolu ile ya da şartları taşıyan başvuruçularla sözleşme imzalamak şeklinde belirlediği, hatta doktrinde tartışmalı olmakla birlikte ihale üzerinde kalan istekli ile ya da şartları taşıyan başvuruçucu ile sözleşme imzalamadığında özel hukuktaki gibi sözleşme öncesi sorumluluğunun (culpa in contrahendo) bulunduğu kabul edilmektedir. Burada dikkat edilmesi gereken önemli

konu sözleşmelerin diğer taraflarının da ancak kanunlarda tanımlanan koşullara sahip olmaları durumunda sözleşmeye taraf olabilecekleri konusudur.

Yukarıda belirtildiği üzere, borç doğurucu sorumluluk kaynakları yönünden somut olay değerlendirildiğinde; olaya "sözleşme görüşmelerinden doğan sorumluluk" kurallarıyla bakılması gerektiğinde kuşku ve duraksamaya yer olmamalıdır. Sözleşme görüşmelerinden doğan sorumluluk, yalnızca sözleşmenin geçerliliğine güvenden doğan zarardan (olumsuz zarardan) sorumluluğu değil, 4721 sayılı TMK m. 2/1'deki dürüstlük kurallarına dayanan "güven ilkesi"nden kaynaklanan karşı tarafın kişi ve mal varlığına zarar vermemek yolundaki davranış yükümüne aykırılıktan doğan sorumluluğu da kapsar.

Elektrik Piyasasında Lisansız Elektrik Üretimine İlişkin Yönetmeliğin 10/2. maddesinde; "ilgili şebeke işletmecisi tarafından, ilgili diğer mevzuattan kaynaklanan yükümlülükler hariç olmak üzere Kurul kararıyla belirlenen bilgi ve belgeler dışındaki belgelerin eksikliği gerekçesiyle başvurular reddedilemez" hükmünün bulunduğu, bu hükümden davalı kurumun sözleşme yapıp yapmamakta serbest olmadığına anlaşıldığı, eğer şartları varsa yani evrak yönünden ve teknik yönden yapılan inceleme sonucunda kanun ve yönetmeliğe göre gerekli hususların tamamlanması durumunda davalı şirketin başvuruçucu ile sözleşme imzalamak zorunda olduğu sabittir. O halde buradan yola çıkarak, sözleşme öncesi bir durumun somut olayda mevcut olduğunun kabulü gerekmektedir. Sözleşme öncesi güvene, yani "culpa in contrahendo" ilkesine dayalı sorumluluğun ihlali de aynen akitten doğan bir yükümlülüğün ihlali niteliğindedir.

O nedenle davalı şirketin davacının başvurusunu reddetmesinden dolayı sorumluluk, 6098 sayılı TBK'nun m. 146 hükmündeki genel zamanaşımı olan 10 yıllık zamanaşımına tabidir.

Bu nedenle dava tarihi itibarıyla 10 yıllık zamanaşımı süresi dolmadığından davanın esasına girilerek inceleme ve araştırma yapılarak sonucuna karar verilmesi gerekirken, somut olayda haksız fiil olduğu ve haksız fiil zamanaşımının dava tarihi itibarıyla dolduğu gerekçesiyle davanın zamanaşımı nedeniyle reddine karar verilmesinde isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle; davacı vekilinin istinaf başvurusunun 6100 sayılı HMK'nın 353(1)-a-6 maddesi gereğince kabulüne, İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılmasına, davanın esası hakkında yargılama yapılarak bir karar verilmesi için dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine gönderilmesine ilişkin aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM :

Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere; Davacı vekilinin istinaf isteminin KABULÜNE, İlk Derece Mahkemesinin yukarıda anılan kararının 6100 sayılı HMK'nın m. 353(1)-a-6 hükmü uyarınca davacı tarafın istinafına atfen KALDIRILMASINA, Gereğince belirtilen eksikliklerin giderilmesi amacıyla davanın yeniden görülmesi için dosyanın İlk Derece Mahkemesine GÖNDERİLMESİNE, dosya üzerinden yapılan inceleme sonucunda, 6100 sayılı HMK'nın m. 353(1)-a ve 362(1)-g hükümleri gereğince KESİN olmak üzere oy birliği ile karar verildi.04/12/2025



İZMİR
BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ
13. HUKUK DAİRESİ
Esas No: 2024/1059
Karar No: 2025/2329
Karar Tarihi: 16/12/2025

İSTEM:

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle, müvekkil firma ile davalı arasında 04/12/2020 tarihinde 01/01/2021 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere bir (1) yıllık Elektrik Satış Sözleşmesi ve yine işbu sözleşmenin ayrılmaz bir parçası olarak, Aktif Elektrik Enerji Birim Fiyatının, Ödeme Vadesinin, Dengesizliğin ve diğer konuların yer aldığı ana sözleşme ile aynı tarihli 04.12.2020 tarihli Ek Protokol imzalandığını, Ek Protokolün 1. maddesinde elektrik birim fiyatının 0,488 TL olduğu, 4. Maddesinde ise sabit birim bedelin sözleşme süresince değişmeyeceği ve aynı kalacağının kararlaştırıldığını, davalının sözleşme süresince müvekkil firmaya sabit fiyattan elektrik tedarik etmeyi yüklenmesine rağmen, 02/08/2021 tarihinde KEP adresinden müvekkil firmanın KEP adresine gönderdiği yazı ile " 01/07/2021 tarihi itibarıyla 0,488 olan elektrik birim fiyatını 0,597218 olarak değiştirileceği ve bu fiyat revizyonunun kabul edilmemesi halinde, 03.08.2021 tarihine kadar sözleşmesinin sonlandırabileceğini bildirdiğini, davalı taraf ile imzalanan 09/08/2021 tarihli ek protokole "04/12/2020 tarihinde imzalanan elektrik satış sözleşmesi hükümlerine göre belirlenen sabit fiyat ile revize edilen fiyat arasındaki farktan kaynaklı yasal yollara başvuru hakkımızı saklı tutuyoruz" hükmü konulduğunu, ek protokole konulan bu ihtirazi kayıt nedeniyle müvekkilin sabit fiyattan alması gereken elektriği farklı bir fiyattan alması halinde aradaki farkı davalıdan talep edebileceğini, davalının 09/08/2021 tarihinde imzalanan ek protokole bulunan ihtirazi kaydı kabul ederek 01/07/2021 tarihinden sözleşme süresinin sonu olan 31/12/2021 tarihine kadar müvekkil firmaya farklı tarifeler üzerinden elektrik

tedarik etmeye devam ettiğini, müvekkili firmanın davalı ile imzalanan sözleşmenin süresi dolduktan sonra, İzmir 8. Noterliğinin 02/02/2022 tarih ve 1153 yevmiye sayılı davalıdan, 04/12/2020 tarihli Elektrik Satış Sözleşmesi ve bu sözleşmenin ayrılmaz bir parçası olan aynı tarihli Ek Protokolle belirlenen sabit elektrik birim fiyatı ile 09/08/2021 tarihinde imzalanan ek protokol ile belirlenen revize elektrik fiyatı arasındaki farktan kaynaklanan, fazladan ödenen 58.406,85 TL TL'nin banka hesabına iade edilmesi için ihtarname gönderildiğini, davalı tarafın gönderilen ihtarnameye, Kadıköy 32. Noterliğinin 09/02/2022 tarih ve 3532 yevmiye sayılı cevabı ile itiraz ettiğini ve fazla ödenen satış bedellerini iade etmediğini belirterek; davacının davalıya fazladan ödediği toplam 58.406,85 TL'den fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydı ile şimdilik 10.000,00 TL'nin fazla ödemelerin yapıldığı tarih itibarıyla ticari faiz işletilerek, davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiş, ıslah dilekçesinde talebini 68,920,08 TL'ye yükseltmiştir.

CEVAP:

Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle, elektrik piyasası koşullarının taraflar arasındaki sözleşmenin akdedilmesinden sonra hızla değiştiğini ve artan maliyetler karşısında elektrik fiyatlarının hızlı bir ivmeyle artmış olduğunu, buna bağlı olarak müvekkili şirketin elektrik tedarik ettiği üretici firma ile alım sözleşmesinin üretici firma tarafından erken feshedilmiş olduğunu, hal böyleyken maliyetlerin öngörülemez şekilde satış fiyatlarının çok üzerine çıkmış olması nedeniyle davacı ile anlaşılan şekilde sözleşmede yer alan sabit fiyat üzerinden elektrik

tedariki sağlamanın imkansız hale geldiğini, tüm bunlara rağmen müvekkilinin sözleşmeyi feshetme yoluna gitmediğini, iyi niyet çerçevesinde ve davacıyı mağdur etmeme amaçlı olarak fiyatlama modeline ilişkin güncelleme yaptığını ve bu durumu davacıya bildirdiğini, güncellenen fiyat modelinin kabul edilmemesi durumunda ise sözleşmede yer alan cezai şart maddesi uygulanmaksızın sözleşmenin feshedilebileceğini davacıya bildirdiğini, davacı tarafça sözleşmenin feshedilmediğini, 09.08.2021 tarihinde müvekkil şirket ile yeni bir protokol imzalanmış olduğunu, her ne kadar davacının, söz konusu protokolü ihtirazi kayıtlarla imzaladığı belirtilmiş ise de ihtirazi kayıtların o ana kadar doğmuş olan haklara ilişkin olduğunu, davacının hür iradesi ile protokol imzaladıktan sonra ihtirazi kayda dayanarak bu tarihten sonraki aylara ilişkin talepte bulunmasının mümkün olmadığını, kaldı ki davacının yeni protokole istinaden düzenlenmiş faturalara süresi içinde itiraz etmediğini ve ödediğini, yeni protokol imzalanmasının ve fatura bedellerinin itiraz etmeksizin ödenmesinin, yeni fiyatlandırma modelinin kabulü anlamına geldiğini, Türk Medeni Kanunu m.2'de yer alan objektif iyi niyet kuralı gereği her zarara uğrayanın, zararını en aza indirmek için azami gayreti gösterme mecburiyeti olup, aksi halde hukuki güvenilirliğin zedelenmiş olacağını savunarak davanın reddini istemiştir.

LK DERECE MAHKEMESİ KARAR ÖZETİ:

Mahkemece, davanın kabulüne, 68.920,08-TL'nin 10.000,00-TL'sinin 09/02/2022 tarihinden itibaren, bakiye 58.920,08-TL'sinin ıslah tarihi olan 14/11/2023 tarihinden itibaren işleyecek ticari faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar verilmiştir.

İSTİNAF TALEBİNDE BULUNAN:

Davalı vekili istinaf talebinde bulunmuştur.

İSTİNAF SEBEPLERİ:

Davalı vekili istinaf dilekçesinde özetle; cevap dilekçesini tekrar ederek;

-davacı şirketin imzaladığı 09.08.2021 tarihinde yeni bir protokole koyduğu ihtirazi kaydın o ana kadar doğmuş olan haklara ilişkin olduğunu, davacının müvekkili şirket ile akdettiği sözleşmeyi herhangi bir elektrik tedarik şirketi ile akdedebileceği işbu sebeple sözleşmeyi imzalamak zorunda olmadığını, tacir olan davacının hür iradesi ile protokol imzaladıktan sonra ihtirazi kayda dayanarak bu tarihten sonraki aylara ilişkin talepte bulunmasının mümkün olmadığını, yeni protokolün imzalanması ve fatura bedellerinin itiraz etmeksizin ödenmesinin yeni fiyatlandırma modelinin kabulü anlamına geldiğini,

-kabul anlamına gelmemekle sunulabilen en iyi fiyatın sunulduğunu, bu doğrultuda yeni bir fiyatta mutabık kalındığını,

-tüm elektrik piyasasını etkileyen bu süreçte tüm elektrik üreten, dağıtan, tedarik eden şirketlerin maliyetlerinin olağanüstü şekilde arttığını, piyasa koşullarındaki öngörölmeyen ve öngörölmesi beklenmeyen olağanüstü değişikliğin müvekkili şirketten kaynaklanmayan bir sebeple ortaya çıktığını, müvekkili şirketten aynı şartlarda ifanın istenmesinin dürüstlük kuralına aykırı olacağını, davacının herhangi bir şekilde cezai şart, sözleşmeden dönme vs herhangi bir hususunu değerlendirmediğini, müvekkili şirketin iyi niyetli olarak ve ahde vefa

kuralları gereğince meydana getirdiği bu hususlar değerlendirilmeksizin müvekkil şirketin aleyhinde hüküm kurulmasının hukuka aykırılık teşkil ettiğini,

-6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun "Aşırı İfa Güçlüğü" başlıklı 138. maddesine istinaden müvekkili şirketin iddialarının tekrar gözden geçirilip sözleşmeyi ayakta tutmak için gösterilen çabanın yeterli olduğunu, aksi ihtimalde müvekkili şirketin ticari hayatını sürdürmek için gösterdiği çabanın sonucunda hak kaybına uğrayacağını belirterek kararın kaldırılmasına ve davanın reddine dair karar verilmesini talep etmiştir.

GEREKÇE:

İstinaf kanun yolu başvurusuna konu edilen ilk derece mahkemesi kararı hakkında 6100 sayılı HMK'nın 355. maddesindeki düzenleme gereğince istinaf dilekçesinde belirtilen nedenler ve kamu düzenine aykırılık olup olmadığı hususlarıyla sınırlı olarak inceleme yapılmıştır.

Dava, taraflar arasında yapılan elektrik satış sözleşmesi ve ekli protokoller gereğince fazladan tahakkuk ettirilen ve ödenen bedelin iadesi istemine ilişkindir.

İlk derece mahkemesince, davanın kabulüne, 68.920,08-TL'nin 10.000,00-TL'sinin 09/02/2022 tarihinden itibaren, bakiye 58.920,08-TL'sinin ıslah tarihi olan 14/11/2023 tarihinden itibaren işleyecek ticari faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar verilmiştir.

Davacı şirketin ihtiyaç duyduğu elektrik enerjisinin EPDK lisanslı davalı tedarik şirketinden sağlanması konusunda taraflar arasında 04/12/2020 tarihinde bir yıl geçerli Elektrik Satış Sözleşmesi düzenlenmiştir.

Sözleşmenin eki niteliğinde olan 04/12/2020 tarihli Ek Protokolün 1. maddesinde davalı tarafından davacıya tedarik edilecek aktif enerjinin birim fiyatının 0,488 TL/kWh olarak belirlendiği, yine ek protokolün 4. maddesinde; "Sabit birim bedel, sözleşme boyunca

değişmeyecek ve aynı kalacaktır. Tedarikçi tarafından sözleşme süresi içerisinde herhangi bir zamanda sözleşmenin sabit fiyattan kaynaklı sona erdirilmesi halinde; tedarikçi müşteri sayaçlarının tabi olduğu ulusal tarife aktif enerji bedeli ile sözleşme sabit birim bedeli arasında oluşan fark bedelini ödemekle yükümlü olacaktır. Bu bedel, sözleşme fesih tarihi ile sözleşme sona erme tarihi arasındaki tüm ayları kapsayacaktır. Böyle bir durumda hesaplama şu şekilde olacaktır; sözleşme kapsamındaki her bir sayaç için ayrı ayrı; (İlgili ay tüketimi x Ulusal Tarife Aktif Enerji birim Bedeli) — (İlgili ay tüketimi x sözleşmede belirlenen sabit birim fiyat)" şeklinde hükme yer verildiği görülmektedir.

Taraflar arasında düzenlenen bu sözleşme ve eki niteliğindeki protokole 30/06/2020 tarihine kadar uyulduğu ve aktif enerji bedelinin 0,488 TL/kWh bedel üzerinde hesaplandığı konusunda taraflar arasında herhangi bir uyuşmazlık bulunmamaktadır.

Taraflar arasındaki uyuşmazlık 09/08/2021 tarihli Ek Protokol ile, 04/12/2020 tarihinde imzalanan elektrik tedarik sözleşmesi ve aynı tarihli ek protokol kapsamında kararlaştırılan fiyatlandırmanın değiştirilerek "01/07/2021 tarihinden 31/12/2021 tarihine kadar davalı tarafından davacıya tedarik edilecek aktif elektrik enerjisi birim fiyatının ulusal elektrik tarifesine sanayi abone grubundaki aboneler için %6, ticarethane abone grubundaki abonelikler için %16 tenzilatla sağlanacağı" şeklinde revize edilmesinden kaynaklanmaktadır.

Taraflar arasında imzalanan 09/08/2021 tarihli ek protokolde; tedarik başlangıç tarihinin 01/07/2021, tedarik bitiş tarihinin 31/12/2021 olduğu, bu ek protokolün taraflar arasında 04/12/2020 tarihinde imzalanan elektrik satış sözleşmesinin ayrılmaz bir parçası olduğu belirtilmiştir.

09/08/2021 tarihli Ek Protokol davacı şirket tarafından "04/12/2020 tarihinde imzalanan elektrik satış sözleşmesi hükümlerine göre belirlenen sabit fiyat ile revize edilen fiyat arasındaki farktan kaynaklı yasal yollara başvuru hakkımızı saklı tutuyoruz" şeklinde şerh düşülerek imzalanmıştır.

Elektrik enerjisi üretiminde faaliyet gösteren özel şirketler tarafından elektrik enerjisinin birim fiyatının belirlenmesi, bu konuda görevli olan ... (... A.Ş.) denetiminde gerçekleştirilmektedir.

Mahkemece alınan bilirkişi raporunda da belirtildiği üzere; taraflar arasındaki sözleşme dönemini kapsayan dönemde ... denetimindeki piyasa takas fiyatları, taraflar arasındaki sözleşme birim fiyatları, davalı şirketçe davacı şirkete uygulanan birim fiyatlar ve ulusal elektrik (EPDK) birim fiyatlarının aylar itibarıyla irdelenerek karşılaştırıldığı, bu bağlamda yapılan tespitler doğrultusunda davalı tarafından 01/07/2021 tarihine kadar davacıya sözleşme birim fiyatları üzerinden (0,488-TL/kWh) enerji temin edildiği, taraflar arasında 09/08/2021 tarihinde düzenlenen ek protokole göre davacıya 2021 Temmuz - Ağustos - Eylül - Ekim aylarında EPDK tarifelerine göre (ulusal tarifieden %6) olmak üzere belirtilen indirim uygulanarak enerji temini gerçekleştirildiği, 2021 yılı Kasım ve Aralık aylarında ek protokoldeki taahhüde dahi uyulmadığı, davacıya EPDK tarafından yayımlanan ulusal tarifelere belirtilen orandaki (%6) tenzilatı uygulanmadığı gibi, ... gün öncesi piyasasında oluşan piyasa takas fiyatlarının da üzerindeki birim bedellerden - EPDK Ulusal tarifelerinin 2021 yılı Kasım ayında %50 üzerinde, 2021 Aralık ayında da %80 üzerinde olan birim fiyatları uygulanarak fatura oluşturduğu anlaşılmaktadır.

Bu durumda davalı şirketin gerek taraflar arasında 04/12/2020 tarihinde düzenlenmiş olan sözleşme ile belirlenen 0,488 TL/kWh birim bedelli aktif enerji birim fiyatını, gerekse daha

sonra yine taraflar arasında düzenlenen 09.08.2021 tarihli ek protokol ile EPDK tarifelerine %6 indirimle uygulanması belirtilen revize birim fiyatı uygulamayarak, EPDK tarifelerinin de çok üzerinde olan birim fiyatlarla fatura tahakkuk ettirmesi taraflar arasındaki sözleşmeye, ekli protokole ve revize birim fiyatın düzenlendiği ek protokole aykırıdır.

6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun "Aşırı İfa Güçlüğü" başlıklı 138. maddesinde; "Sözleşmenin yapıldığı sırada taraflarca öngörülme ve öngörülmesi de beklenmeyen olağanüstü bir durum, borçludan kaynaklanmayan bir sebeple ortaya çıkar ve sözleşmenin yapıldığı sırada mevcut olguları, kendisinden ifanın istenmesini dürüstlük kurallarına aykırı düşecek derecede borçlu aleyhine değiştirir ve borçlu da borcunu henüz ifa etmemiş veya ifanın aşırı ölçüde güçleşmesinden doğan haklarını saklı tutarak ifa etmiş olursa borçlu, hâkimden sözleşmenin yeni koşullara uyarlanmasını isteme, bu mümkün olmadığı takdirde sözleşmeden dönme hakkına sahiptir. Sürekli edimli sözleşmelerde borçlu, kural olarak dönme hakkının yerine fesih hakkını kullanır. Bu madde hükmü yabancı para borçlarında da uygulanır." düzenlemesine yer verilmiştir.

Bu düzenleme, sözleşmeye bağlılık (ahde vefa) ilkesinin istisnalarından ise de "sözleşmeye bağlılık" ilkesi esastır. Sözleşmeye müdahale istisnai bir kurum olup, bu kurumun uygulanması anılan maddede belirtilen koşulların birlikte gerçekleşmesine bağlıdır. Bunlar; sözleşmenin yapıldığı sırada taraflarca öngörülme ve öngörülmesi de beklenmeyen olağanüstü durum ortaya çıkması, bu durumun borçludan kaynaklanmayan bir sebeple ortaya çıkması, yine bu durumun sözleşmenin yapıldığı sırada mevcut olguları, kendisinden ifanın

dürüstlük kurallarına aykırı düşecek derecede borçlu aleyhine değiştirmesi ve borçlunun borcunu henüz ifa etmemiş olması veya ifanın aşırı ölçüde güçleşmesinden doğan haklarını saklı tutarak ifa etmiş olması halidir. Bu dört koşulun birlikte gerçekleşmesi halinde ise borçlunun, hâkimden sözleşmenin yeni koşullara uyarlanmasını isteme hakkı bulunmaktadır.

Davalının talebi üzerine, taraflar arasında düzenlenen 09.08.2021 tarihli ek protokolle sözleşmenin fiyat maddesinin maktu fiyattan ulusal fiyata kar payı yüzdesi konulması şeklinde uyarılmanın gerçekleştirildiği, davacı tarafından bu ek protokole şerh konularak önceki sözleşme ile arada doğan fiyat farklarına dair haklarının saklı tutulduğunun belirtildiği, sözleşmeye konulan ihtirazi kaydın davalının yeni fiyat uygulanmasına dair icabının davalı tarafça eski sözleşmeden doğan hakları saklı tutularak kabul edilip imzalandığı yönünde değerlendirilmesi gerektiği, bu anlamda ihtirazi kayıt tek taraflı karşı tarafa ulaşmakla sonuç doğuran bir hak olduğundan davacının davalı yanın ifasını eski fiyatından doğan farka dair haklarını saklı tutarak kabul ettiği sonucuna varılmıştır.

09/08/2021 tarihindeki ek protokol döneminde enerji fiyatlarında global bazda bir artış olduğu ve bu artışın protokol sonrasında da devam ettiği, bu enerji fiyatlarındaki artışın covid pandemisi tedbirlerinin kalktığı döneme rastladığı bilinmekle, her ne kadar covid pandemisi ve bu kapsamda uygulanan tedbirler olağanüstü bir durum olarak değerlendirilebilir ise de, sözleşmenin imzalandığı 04.12.2020 tarihinde pandemi tedbirleri mevcut olduğundan beklenmeyen bir hal olarak değerlendirilemeyeceği, davalının basiretli bir tacir olarak baştan beri fiyatını ulusal fiyatlara değişken olarak endeksleyerek fiyat dalgalanması riskini telafi edebileceği değerlendirilmiştir. Kaldı ki, meydana gelen fiyat artışları sebebiyle düzenlenen ek protokole davacı tarafından konulan açık ihtirazi kayıt

karşısında davalı sözleşmeyi ayakta tutma iradesini sergileyerek ifaya devam ettiği, dolayısıyla davacının koymuş olduğu ihtirazi kayıt itibarıyla fiyat farkının ödenmesi talebinin yerinde olduğu kanaatine varılarak davanın kabulüne karar verilmesinde bir isabetsizlik bulunmamaktadır.

Taraflar tacir olup, düzenledikleri sözleşme de bir özel hukuk sözleşmesidir. Tarafların özgür iradeleri ile imzaladıkları sözleşmenin ayrılmaz parçası olan ek protokolün 1. maddesinde elektrik enerjisi birim satış fiyatı "0,488 TL" olarak belirlenmiş ve sözleşme süresi boyunca sabit kalacağı taraflarca kabul edilmiştir. Bu çerçevede davalı şirketin, elektrik enerji birim satış fiyatını sözleşmenin bitimine kadar bu miktar üzerinden uygulaması gerekmektedir. Nitekim; davacı, davalı ile imzaladığı 09/08/2021 tarihli ek protokolde 04/12/2020 tarihli elektrik satış sözleşmesi hükümlerine göre belirlenen sabit fiyat ile revize edilen fiyat arasındaki fark nedeniyle yasal yollara başvuru haklarını saklı tutmuştur.

Her ne kadar, davalı tarafça davacıya gönderilen yazıda "revizyon nedeniyle sözleşmenin sonlandırılabilirliği" bildirilmiş diğer bir anlatımla davacıya revizyon nedeniyle sözleşmeyi sonlandırma hakkı tanınmış ise de; sözleşmenin süre sonuna kadar ayakta kalacağına ve sözleşmede belirtilen koşullarda devam edeceğine güvenen ve en başında sözleşme kurulurken bu niyetle hareket eden davacıdan sözleşmeyi sonlandırması beklenemeyecektir. Aksi durum davacının başka bir firma ile farklı bir fiyat üzerinden elektrik tedarik sözleşmesi imzalamak zorunda kalması gibi bir sonucu doğuracak ve zarara uğramasına sebebiyet verebilecektir. Eldeki davada her iki taraftan beklenenin basiretli birer tacir olarak sözleşmeye uygun davranmalarıdır. Diğer yandan, davalı tarafın ileri sürdüğü mücbir sebepler sözleşmenin 7. maddesinde sayılan mücbir sebep halleri arasında yer almamaktadır.

Mücbir sebep olarak ileri sürülen değişen şartlar öngörülebilir, olağan ve hesaba katılabilir niteliktedir. 04/12/2020 tarihinde düzenlenen ek protokol tarihinde pandeminin zaten mevcut olup, 0,488 birim fiyatının pandemiye rağmen kararlaştırılmış olması nedeniyle pandemi mazereti kabul edilemeyecektir. Davalı tarafça ileri sürülen sebeplerden tarife yansıyan zam öngörülemeyen bir sebep olmayıp, diğer ileri sürülen sebepler ise muğlak sebeplerdir. Dolayısıyla yukarıda belirtildiği üzere somut olayda TBK'nın 138. maddesi kapsamında aşırı ifa güçlüğü hali söz konusu değildir. Yargıtay 3. Hukuk Dairesi'nin Esas: 2024/3344-Karar: 2025/2187 sayılı kararı da bu yöndedir. Bu çerçevede de, sözleşmenin davalı tarafça ihlal edilmesi, mücbir sebebin bulunmaması, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu 138. Maddesinde düzenlenen aşırı ifa güçlüğü de somut olayda bulunmaması, davacı şirket tarafından ek protokollde "04/12/2020 tarihinde imzalanan elektrik satış sözleşmesi hükümlerine göre belirlenen sabit fiyat ile revize edilen fiyat arasındaki farktan kaynaklı yasal yollara başvuru hakkımızı saklı tutuyoruz" şeklinde şerh konulması dikkate alındığında davacının fark alacağı hak kazandığı anlaşıldığından ilk derece mahkemesince davanın kabulüne karar verilmesi isabetlidir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle, dosya içeriğine, toplanan delillere, hükmün dayandığı yasal ve hukuksal gerekçeye, delillerinde takdirinde bir isabetsizlik bulunmamasına göre, kararın usul ve yasaya uygun olduğu, davalı vekilinin istinaf başvuru nedenlerinin yerinde olmadığı, kararda kamu düzenine aykırı bir yön de bulunmadığı anlaşılmakla, HMK'nın 353/1-b-1 maddesi uyarınca davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmesi gerekmiş, aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM:

Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere; İzmir 3. Asliye Ticaret Mahkemesi'nin 2022/443 Esas 2024/99 Karar sayılı dosyasında verilen 08/02/2024 tarihli kararı usul ve esas yönünden hukuka uygun bulunduğundan, davalı vekilinin istinaf başvurusunun 6100 sayılı HMK'nın 353/1-b-1 maddesi uyarınca ESASTAN REDDİNE ilişkin, dosya üzerinde yapılan inceleme sonunda HMK 362/1-a maddesi uyarınca miktar itibarıyla kesin olmak üzere 16/12/2025 tarihinde oy birliği ile karar verildi.



5. ARALIK 2025 ENERJİ PİYASASI LİSANSLARI

2025 Aralık ayında Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu tarafından Elektrik Piyasasına ilişkin olarak;

- 9 adet Üretim Lisansı,
- 7 adet Toplayıcı Lisansı,
- 6 adet Tedarik Lisansı,
- 8 adet Üretim Lisansının Devamı Mahiyetinde Üretim Lisansı,
- 5 adet Şarj Ağı İşletmeci Lisansı

verilmiş olup,

- 2 adet Üretim Lisansı ve
- 3 adet Şarj Ağı İşletmeci Lisansı sona erdirilmiş,
- 4 adet Üretim Lisansı iptal edilmiştir.

2025 Aralık ayında Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu tarafından Petrol Piyasasına ilişkin olarak;

- 6 adet İhrakiye Teslimi Lisansı
- 1 adet Madeni Yağ Lisansı,
- 1 adet Depolama Lisansı,
- 1 adet Dağıtıcı Lisansı

verilmiş olup,

- 1 adet Madeni Yağ Lisansı için süre uzatımı verilmiştir.



BOSCA
L A W

Bosca Hukuk

Tekstilciler Caddesi
Sabri Mermutlu İş Merkezi
No: 33/5 Balgat
Çankaya /Ankara
Tel: 03124739570
www.bosca.av.tr